

Igaz vagy Hamis? **Igaz vagy Hamis?**

Kik csalnak meg kiket Jézus nevében?
Kik csalnak meg kiket Jézus nevében?

Válasz Michael L. Brown és hallgatói részére

Alexander Jay

Igaz vagy Hamis?

**Kik csálnak meg kiket
Jézus nevében?**

Válasz Michael L. Brown és hallgatói részére

2006

TARTALOM

Bevezető

Teszt

Eredmény

A Lélek, de melyik?

A Bizonyosság

„Más”

Hogy kezdődött és hova vezet?

M. L. B. Könyve

Az Ébredés

Kezdés

Kritikus Szellem?

Félelem

Jézus

Rázkódás és elesés

Megtért a Sátán?

Tanítások

A sátánnak nincs monopóliuma a csodák felett

Borúlátás – Rajongás

Szent Szellem káromlása

A Szent Szellem

Lélekben Járás

Jézus ígéretei az Övéinek, az Őt szeretőknek

Igék a keresztyén üldözésre vonatkozóan:

A tíz szűz

Kik csálnak meg kiket?

Az is meg van írva

Imádban szólj az Úr Jézushoz!

Bevezető

Tisztelt olvasó! Mielőtt belekezdenék e könyv írásába, szeretnék néhány igen fontos dolgot közölni. Bevallom, Michael L. Brown: Senki Ne Csaljon Meg Titeket c. könyve készítetett a válasza. Mind e mellett igyekszem józanul, pártatlanul, minden indulat és elfogultság nélkül összefoglalni, mondani valómat. Úgy látom, időszerű, hogy ilyen szemlélettel írjak keresztény testvéreimnek, mind azoknak, akik meggyőződéssel és élő valós bizonyossággal vallják, hogy Jézus Krisztus bennük él az Ő Szent Szellem által. Akiknek tudatába íródott az élő Isten élő lelki törvénye, és akiknek az Úr megbocsátotta vétkeiket és bűneiket, megbánva és megvallva azokat neki. Neked írom ezt a könyvet, amennyiben magadra ismertél az imént említett tények és jelzők alapján!

Ím elkezdődött az elkerülhetetlen. Vádaskodások, szidalmak, ítélezések Krisztus testében, a gyülekezetek és felekezetek között. Szép lassan haladunk a nagy szakadás és a megmérettetés felé.

A keresztény világban megjelent és fellépet a karizmatikusébredés! Rengetegen csatlakoztak ehhez a mozgalomhoz, és változtak meg olyan emberek, akikről azelőtt el sem tudtuk volna képzelni, hogy valaha is keresni fogják Istent. A vita tárgyát és a kialakult ellentéteket, az újonnan fellépő, ébredést keltő karizmatikus jelenség okozza, illetve váltja ki. Ezt a meg tapasztalható, érzékelhető jelenséget a karizmatikus tanítók a szent Szellem erejének nevezik.

Egy új pünkösdi Szent Szellem kiáradása, amit csak el kell fogadnia a hívőnek.

Persze sok keresztény gyülekezet és felekezet nem ért ezzel egyet. Ők úgy gondolják, hogy egy, az utolsó időköt jelző prófécia kezd megindulni a beteljesedés felé. Miszerint egy nagy méretű hitetés és félrevezetés indult el a világba. Amikor is az ellenség észrevétlenül beépül és rátelepszik az Isten gyülekezetére. (Hitető Lélek, más néven a tévelygés ereje). M. L. Brown őket nevezi kritikusoknak, irigyeknek, féltékenyeknek, szürkéknek, keserűeknek, Szent Szellem nélküli vallásos farizeusoknak.

Gondolom érzékelhető már a vita tárgya. Az, az ellentét, mely megosztáshoz vezet és Istenhez, keresztény emberhez nem méltó viselkedésre, vitákra készítet minket. Én ezt a folyamatot megállítani nem tudom, bármennyire is szeretném. Viszont amit tudok, arról teszek bizonyosságot, és azt meg is cselekszem békességre törekedve.

Pártatlanságomat megőrizve és elfogultságomat mellőzve, a következőkben olyan kérdéseket fogok feltenni neked, melyeket én nem befolyásolhatok, mert azok az Isten ígéire alapozódnak majd. Neked csak igennel és nemmel, illetve igazzal vagy hamissal kell válaszolnod határozottan és őszintén. Ez a kérdőív teszt remélem, segít a helyes meglátásban és a megvilágosodásban. Itt nem vádol meg téged senki semmivel. Csak te vagy és az Isten, már amennyiben egyedül töltöd ki a kérdőíves tesztet. Ha többed magaddal, akkor az egész nem ér semmit, szükséges, hogy befolyás nélkül egyedül legyél. A szívedből válaszolj irományok és oktató, tanító könyvek nélkül. Olyan köztes válasz lehetőség nem lesz, mint pl. a talán, lehet, valószínű, nem tudom stb. Ugye ezt megérted. Legalábbis meg kell értened, ha ismered Istent.

Igaz, hogy vallásszabadság és szólásszabadságban élünk, de ez nem jogosít fel arra egy keresztényt sem, hogy Istennek nem tetsző módon sértegezzük testvéreinket az Úrban. Ha pedig dorgálásról és feddésről van szó, úgy mindenki nézzen magába, hogy igaz-e az ellene felhozott vád? Mert a feddést és dorgálást, mely az igazságból fakad, és a féltő szeretet szül, bizony el kell fogadnunk mindnyájunknak. Legyen az akár karizmatikus, akár nem. Vagy protestáns, vagy más olyan valaki, aki kereszténynek vallja magát.

Ha elkészültél a tesztel és megnéztél az eredményt, keresd ki az oda illő igéket a saját nézeted igazolására. Jegyezd meg és írd ki az igék mondanivalóját, majd vedd össze egymással az egészet. Ezután keresd az értelmet és a logikát bennük. Feltételes módon indulj el rajtuk, mint pl. hogyan lehetséges ez vagy az, ha emitt ezt írja, amott meg azt. Akkor kiderül, hogy helyesen látod-e az Isten dolgait vagy sem? Ismered-e Istent vagy sem? Benned lakik-e Isten és Jézus az Ő Szent Szelleme által vagy sem? Azt, pedig most megmondom, ha nem érted és nem találod az értelmes logikus kikövetkeztethető magyarázatot, mely az igazság, akkor nincs meg benned az igazság Lelke, mely maga a Szent Szellem. Amennyiben tankönyvekre hagyatkozol, támaszkodsz, és azokból merítesz, akkor nem engeded feltörni és érvényesülni benned a Krisztus Lelkét. Ha meg vagy győződve arról, hogy Krisztusban vagy és Ő is te benned, élj ezután ehhez illően, úgy, hogy bárki is meg tudna ítélni téged. Szerintem ez így igazságos, mert akkor senki nem vádolhatja a másikat. Aki őszinte és igazságos, valamint Isteni szeretet munkálkodik benne, az, az illető felismeri és beismeri a tévedését. Te hogy állsz ezzel?

Teszt

IGEN IGAZ	NEM HAMIS	
—	—	Jézus a testben megjelent Isten?
—	—	Jézus bocsátja meg a bűnödet?
—	—	Megvallottad már őszintén a bűneidet Jézusnak?
—	—	Behívtad már Jézust a szívedbe, az életedbe?
—	—	Jézusnak tett személyes őszinte bűnvallás által adatik a Szent Szellem?
—	—	Kézzrátétel útján kapható a Szent Szellem?
—	—	Beszélt-e Jézus kétszeri Szent Szellem keresztségéről?
—	—	Bűnbánat és bűnvallás által kaptad a Lelket, ahogy behívtad Jézust a szívedbe?
—	—	Közösségi alkalmon kaptad a Lelket, más kézzrátétele által, Jézusnak tett személyes bűnvallás nélkül?
—	—	Kaptál Jézustól élő bizonytságot az elmédbe az Ő személyes valóságáról, a bűneid valós megbocsátásáról, amikor a Lelket kaptad?
—	—	Csak erőt és az erőnek áramlását tapasztaltad meg, személyes kapcsolat létre jötte és megismerés nélkül?
—	—	Spontán, minden előkészület és felkészülés nélkül szóltál nyelveken, amikor kaptad a Lelket?
—	—	Készültél és az előírások szerint edzettel magad a nyelveken szólásra?
—	—	A nyelveken szólás a kizárólagos jele és bizonyítéka a Szent Szellem jelenlétének tebenned?
—	—	A nyelveken szólásnak kell tudatosítani a Szent Szellem jelenlétét tebenned?
—	—	Észszerű-e és igei-e a Szent Szellemhez imádkozni?
—	—	Valóban azt mondta Jézus, hogy bővelkednünk kell a világ nyújtotta javakban, mert azon van az áldás?
—	—	Valóban azt mondta Jézus, hogy mindenkit meg akar gyógyítani, hogy az Övéi közül senki ne legyen beteg, mert ezen látszik az áldás?
—	—	Rémisztő és ijesztő volt-e számodra az első benyomásod az erő általi testi remegéssel, hanyatt eséssel, rángatózással, visítással, akaratlan, nem kívánt szünni nem akaró nevetéssel, vagy a nyelveken szólással szemben?
—	—	Tudósít-e minket Isten az utolsó idők veszélyeire, melyben említést tesz hitető lélekről, tévelygés erejéről, jelekkel és csodákkal fűszerezve?
—	—	Említést tesz-e Jézus az ítéletről, melyben megítél olyanokat, akik az Ő nevében gyógyítottak, ördögöt űztek és sok csodákat műveltek?
—	—	Tesz-e említést Jézus arról, hogy konkoly kerül a búza közé?
—	—	Széles az, az út, amelyiken sokan járnak, és a veszedelemre megy?
—	—	Keskeny az az út, amelyiken kevesen járnak, és az életre visz?

- — Tesz-e említést a Szent Írás más Jézus és más evangélium tanításáról, valamint más lélek vételről az utolsó idők veszélyeire vonatkozóan?
- — Tesz-e említést a Biblia arról, hogy az eljövendő Antikrisztusnak előkészítve az utat, félre kell tolni az Útból az Isten igaz Szent Szellemét?
- — Be fog-e ülni az Antikrisztus az Isten templomába, egyházába, gyülekezetébe?
- — Jézusról kell bizonytságot tenni a keresztény embernek?
- — A második Szent szellem keresztségről és a vele járó nyelveken szólásról, erőről kell-e bizonytságot tenni?
- — Tudsz-e spontán gátlások nélkül bizonytságot tenni az az embereknek a te Jézusba vetett hitedről?
- — Tudsz-e bizonytságot tenni a benned lakó Lélek által Isten dolgairól, ismeretéről, szeretetéről, igazságáról melyekre Ő tanított és nem az emberek tudománya?
- — El tudod-e mondani, Jézus milyen bizonytságot adott a te tudatodba, elmédbe a bűneid megbocsátásáról?
- — Szellemedben, tudatodban megváltoztatott, újjászült?
- — Egy erő lett úrrá rajtad és átjárta minden tagodat?
- — Tudsz-e Krisztusi önzetlen szeretettel olyan emberhez viszonyulni, akit egyébként nem szíveled sőt...?
- — Gyógyítanak és üznek-e démonokat a szerinted ezzel a képességgel felruházott emberek a gyülekezeti alkalmakon kívül, kórházakban, idegpszichológusoknál, testi és szellemi fogyatékosok számára fenntartott létesítményekben?
- — Tesz-e említést Jézus a véget megelőző világméretű evangélium hirdetéséről?
- — Istentől kapott szeretetével akarod szeretni az embereket, és tovább adni azt?
- — Az erőre és annak megnyilvánuló, érzékelhető megtapasztalására van szükséged, és azt akarod tovább adni és megismertetni másokkal?
- — Isten Igaz Szent Szellemét, vajon befogadja-e a világ, ha nem látják, és nem érzékelik az erő megnyilvánulásait?

Eredmény

Te hamisságban tévelyegsz!!!

Te az igazságban szenvedsz!!!

Magadra ismertél? Most még van időd megítélni önmagad. Később már csak Jézus előtt fogsz ítélet alá esni. Melyik számodra a kedvezőbb? Én nem ítélek senkit, és nem akarok semmi rosszal illetni sem senkit. Jézusnak van hatalma az ítélettételre. Ott akkor majd kiderül minden. Előző könyvemben is igyekeztem csak a tanításokra szorítkozni, mellőzve a személyeskedéseket. Most is azt fogom tenni a következőkben. Noha ebben a könyvben csak az ébredési és karizmatikus hullámról ejtünk szót, azért remélem tanúságos lesz mindenki számára.

Akkor lássunk neki és kezdjük is mindjárt a legelején!

Hitetés, ámitás, becsapás, megcsalás, tévelygés, félrevezetés és még megannyi szóval lehetne jellemezni azt az eseményt vagy történetet, amikor is elrugaszkodunk a valóságtól, az igazságtól. De mi az, az etalon és mi az a mérőszinór, amihez igazodni lehet, jelen esetben a keresztény nézetekkel és tanításokkal kapcsolatban. Természetesen Jézus az alap, a Szeplet Kő. Mérőszinór, pedig az Ő Igéje. És mind ezt, aki igazgatja, vezeti, egybeszerkeszti és tanítja, Isten harmadik személye, megnyilvánulása, kinyilatkoztatása a Szent Szellem. Éppen ezért a következőkben a Szent Szellem kérdésével fogunk foglalkozni. Ugyanis a vita tárgya és annak középpontjában a Szellem áll. Szent Szellem vagy Hitető Szellem? Ki milyen Szellemet kapott és kitől. Kiben milyen Szellem lakik, és mire tanítja az illetőt. Melyik lehet az igazi Szent Szellem? Mind két oldalról egybehangzóan és határozottan hangzik a válasz:

– Természetesen az, amelyik bennem lakik!

A következőkben folyamatos összehasonlítások lesznek az Isten Igéire alapozva, melyben felmerülnek a Szellemek tünetei, megnyilvánulásai, és az általuk történő tanításaik is. Így szintén pártatlan maradok befolyásolás és ráhatás nélkül. Csak rajtad áll a felismerés vagy a vakság.

A Lélek, de melyik?

Az első és a legfontosabb kérdés az, hogy az ember hogyan születhet újjá a Szent Szellemről. Hogyan vesz lakozást az Isten Szent Szelleme az emberben? Avagy, hogyan keresztel meg (merít be) Jézus bennünket az Ő Szent Szellemével? Nikodémus hasonló formában tette föl a kérdését Jézusnak (Ján. 3; 1-7.). Jézus azt mondta: Szükség néktek újonnan születnetek, mert, ha valaki nem születik újjá víztől és Szellemről, az nem mehet be az Isten országába! A kérdés továbbra is az, hogyan születik újjá az ember szelleme a Szent Szellem által.

Azt minden kereszténynek tudnia kell, hogy a bűneink választanak el minket Istentől. Tehát ezt a helyzetet orvosolni kell, de hogyan? Hogyan tisztulhatunk meg? Hogyan kezdhetünk új tiszta életet igazságban, szeretetben és erkölcsben Istennel, aki oly távolinak tűnik? A megoldás Jézus személyében rejlik! Isten testet öltött benne a Szent Szellem által, hogy meghaljon értünk ártatlanul és büntelenül. Mert véráldozat nélkül nincs bűnbocsánat. De gondolom ezt minden keresztény, kívülről fújja. Jézust megfeszítették a kereszten és meghalt, de harmad napra feltámadt! Ám még életében bizonyosságot és ígéretet tett a Szent Szellemről, ami (aki) Pünkösd napján ki is töltetett a földre. De gondolom, ezt is minden keresztény tudja. Azóta a Szent Szellem itt van a földön. – Na jó itt van, de hogyan vesz lakozást bennem? – Kérdezik sokan!

Az első lépés, ha már van hitünk, meg kell találnunk Jézust! Mert Jézus maga mondja:

Aki keres, az megtalál, és aki zörget, annak ajtót nyitok (Mát. 7; 7-8. Luk. 11; 9-10. Jel. 3; 20.). Tehát, ha hitünk van és meg vagyunk győződve arról, hogy Isten és Jézus valóságos, élő tudatos lény, aki kezdettől fogva létezett és Ő teremtette a világot, benne minket is, és képes arra, hogy belépjen a szívedbe, az életedbe, hogy megváltson, akkor hit által szólni kell őszinte tiszta szívvel a feltámadt Jézushoz. Be kell neki vallani őszintén a bűneinket, amiket e testben megcselekedtünk, majd be kell hívni Őt a szívünkbe, hogy bűneinket megbocsássa, hogy megtisztítson minket. El kell fogadnunk Őt Urunknak, megváltónknak és Istenünknek, amit szintén meg kell neki vallanunk személyesen! A Szent Szellem buzdít, indítat és sugall arra, hogy ezt meg tegyed. Amennyiben mind ezt Őszintén megvallod a feltámadt Jézusnak szemtől-szembe, akkor ígéretéhez hűen, beköltözik a szívedbe, az Ő Szent Szelleme által. Újjá szül téged és megkeresztel téged valóságosan az Ige szerint. Tehát Jézust kell megtalálni! Jézussal kell felvenni a kapcsolatot! Jézushoz kell szólunk, imádkozunk, hiszen ezért halt meg. Ő a közbenjáró ember és Isten között! Ő az örök élet! Ő az út és az ajtó! Ő az élet vize és az élet kenyere. Tehát a keresztény embernek, aki üdvözülni akar, és az igazságot keresi, annak Jézust kell megtalálnia! Csak Jézuson keresztül adhat az Isten az Ő tiszta Szent Szelleméből az embernek! Csak Jézus tud megkeresztelni és bemelegíteni az Ő Szent Szellemével a megvallott bűneid bocsánatára! (Csel. 2; 38. 3; 19.) Aki nem ezen az úton, személyesen Jézus Krisztuson keresztül a bűnök megvallása által született újjá, és kapott Szellemet, az, az illető biztos nincs Isten kegyelmében és nincs is benne az örök életre elpecsételő Szent Szellem!

Én ezt kaptam az Úr Jézustól, ami nem hamisság és nem hazugság!

De mi a helyzet azokkal, akiknek még csak felismerésük és kezdeti stádiumban, kialakulófélben lévő hitük van, de nem Jézushoz vezetik őket a bűnükre való rávilágítással, hanem egy erő megnyilvánuló jeleire, mondván, hogy ez a Szent Szellem ereje? Nem szólni kell személyesen Jézushoz a Bűneinket megbánva és lerakva elé, majd behívni őt a szívünkbe, hanem csak el kell fogadnunk az egészet úgy, ahogy van egy nagy általánosságban, de minden esetre tényként. Ők hogy fogják személyesen megismerni Jézust? Hogy fog beköltözni a szívükbe, értelmükbe, tudatukba, szellemükbe valóságosan? Szerinted? Én

tudom a kérdésre a választ, de most még nem mondok semmit. Helyette gondolkodj el egy kicsit! Te hogy születtél újjá Szent Szellemtől? Hogyan és milyen úton töltekeztél be Isten Szent Szellemével? Hogyan költözött be Jézus a te szívedbe és elmédbe?

(1) Szóltál hozzá személyesen imádban és behívtad Őt?

(2) Vagy valaki kezeinek rátevése által (esetekben kézrátétel nélkül is) egy erő gyakorolt és fejtett ki hatást a te testedre illetve tudatodra olyan mértékben, hogy elvesztetted az önkontrolodat, akaratodat?

Ha az (1) szerint történt nálad a Szent Szellem keresztsége, akkor te tudod, miről beszélek, hiszen egy és ugyan az a Lélek van bennünk, noha nem ismerjük egymást, soha nem is találkoztunk és még csak nem is ugyan ahhoz, a gyülekezeti keresztyén felekezethez tartozunk. Egyszerűen egy nyelvet beszélünk annak ellenére, hogy összebeszéltünk volna, valamilyen formában. Te is megismerted az Urat, az Ő kegyelmét, irgalmát és szeretetét. Neked is bizonyosságot adott a te elmédbe, tudatodba a bűneid megbocsátásáról. Számodra is élővé tette a törvényét akkor és ott legbelül abban a pillanatban, amikor alázattal, őszintén megbántad és bevallottad száddal, neki a te bűneidet, majd behívtad Őt a te szívedbe, mert szükséged volt Ő rá, az Ő kegyelmére és békességére. Ámen!

Ha a (2) szerint történt nálad az esemény, akkor valószínűleg és feltehetően nem igazán érted az (1) szerinti belső Szent Szellem általi bizonyosságot, bizonyágtételt, hiszen még nem élted meg.

Nem érted valójában, hogy mi az a hajtatlan és megdönthetetlen erő, mely teljes bizonyosságban, igazságban, világosságban, szeretetben, békességben, kitartásban és hosszú türelemben, élő valós reményben tartja Isten az övéit. Akiknek kijelentette magát és megismertette magát velük, annak ellenére, hogy nem szólnak nyelveken és nem lesz úrrá rajtuk egy önkényes, önhatalmú erő.

És ezt nem bántásként mondom, csak hogy tisztábban láss bizonyos dolgokat. Te testvérem eljártál a gyülekezetbe, mert felgerjedt egy vágy benned. Azt csak te tudod, hogy az a vágy miből fakadt. Mi után vágyakoztál igazán és őszintén. Isten megismerése után, a kegyelem után, a békesség és boldogság után, a gyógyulás után, a nyelveken szólás után, a démonűzés, szabadulás után, vagy csak egész egyszerűen a természetes emberi kíváncsiság hajtott. Volt már esetleg olyan, aki beszélt már neked Jézusról, Istenről és a bűneidről, de akkor nem érdekelt. Ám most eljársz egy karizmatikus közösségbe talán azért, mert nem szembesülsz a bűneiddel, és nem kell megaláznod magad. Talán azért, mert jó a hangulat és jó a zene, mind ezt mégis Jézus nevében teheted. Talán még azért is, mert megérintett az erő szele. Minden esetre, még nem voltál újjászületett keresztyén, csak azért, mert elmondattak veled egy imát, ill. elismételted azt. Nem történt benned semmilyen szellemi változás, megújulás, ezért mindenképpen szükségét érezted egy bizonyosság megtapasztalásának. Erre a célra született meg és jött létre a mai korban egyre jobban sürgetett, kézrátételes szellemi erő átadása és továbbítása. Ám valójában ez a Szellemi erő nem szüli újjá az ember Szellemét, szívét és tudatát, értelmét és elméjét. Legbelül nem kap valós bizonyosságot a bűnei megbocsátásáról személyesen Jézustól.

Valóságosan meg sem tapasztalja, és meg sem ismeri Isten önzetlen szeretetét és békességét. És ha nagyon igaz és őszinte vagy önmagadhoz, akkor ezt be kell, hogy ismerd! Téged valójában a mesterként felnagyított nyelveken szólás motivál.

De ugyan így motivál az erő általi betöltekezések és szabadulások. Az erő általi rángások, hanyatt esések, tudat és akarat elvesztése vagy a szünni nem akaró abbahagyhatatlan nevetőgörcs. Egyszerűen a rád hatással lévő erő bűvöletébe, varázsába estél.

Te úgy gondolod, hogy ez a Szent Szellem munkája, mert ezt hitették el veled azok, akiktől a Szellem erejét kaptad. Ezért van az, hogy csak azokat a tanításokat tudod és vagy képes elfogadni, amelyek tőlük származnak. Tedd a szívedre a kezed és valld be őszintén magadnak, hogy miről tudnál bizonyosságot tenni az embereknek, miután megkaptad a lelket annak hatásaival együtt úgy, hogy egyetlen egy karizmatikustanító könyvet sem olvastál el soha. Persze nem biztos, hogy valóságosan el tudod képzelni a szituációt, és bele tudod illeszteni magad abba a helyzetbe, hiszen a tanításaikkal, már teljesen teletömtek és megfertőztek. Ám hidd el nekem, ha csak szimplán átélnéd a már közismert szellemi erő hatásait és megnyilvánulásait, úgy hogy nem oltogatott és nem hitegetett téged senki arról, hogy ez az Isten ereje, „Szent Szelleme”, akkor te egy árva szót nem tudnál ejteni sem Jézusról, sem Istentről, sem pedig Szent Szellemről. Azt se tudnád mi történt veled. Remegve kérdeznéd önmagadtól, hogy mi a fene volt ez? Lekerültem a padlóra, de hogyan? Egy idegen erő rángatta a testemet? Egyszóval a kérdések tengerében kavarnál nem, pedig a megvilágosodás fürdőjében, mert az erő nem szüli újjá a szellemet.

Most ez így első hallásra talán durván hangzik, de ha van egy kis csöpp világosságod és engeded, hogy Isten vezessen, akkor a későbbiekben meg fogod látni, hogy hogyan fognak beteljesedni a próféciaák, melyek a hitető lélekre, a tévelygés erejére vonatkoznak.

Testvérem! Ezzel nem személyeskedtem és nem ítélt meg senkit, hiszen az ember lelkét csak saját maga ismeri igazán és az Isten. Az hogy némelyek, köztük te is magadra ismersz, az nem rajtam múlik.

Nyilván te tudod magadról a legjobban, hogy hogyan is állsz?

Minden esetre a két lélek vétel közötti különbségek ezek, melyeket a fentiekben említettem!

A Bizonyosság

(2) Időzzünk most el egy kicsit a bizonyágtételnél. Egy ember mikor tesz szívből bizonyágot Isten és Jézus élő és létező valóságáról, a megváltásáról, kegyelméről, bűnbocsánatáról? Mind ezt külső emberi nyomás és különböző tanítások nélkül. Tehát hogy teszel, és miről teszel bizonyágot azoknak, akikkel találkozol, anélkül, hogy valaki beléd ne sulykolta volna, ill. tele ne nyomattad volna magad a különböző könyvek tanításaival? Ez itt a nagy kérdés. Egyértelműen sehogy, hiszen azt sem tudnád, hogy hova tedd, és minek tudd be ezt a jelenséget, mely a remegésben, esetleg akaratlan hanyatt esésben vagy érthetetlen nyelvezet hadarában merül ki. Am ha jön valaki, aki elmagyarázza neked, hogy ez az Isten ereje, szent Szellem, kétség nélkül elfogadod. Am ezzel még mindig nem tudsz olyan bizonyágot tenni, melyben 100 %-ig, meg lennél győződve Krisztus Lelkének benned való lakozásáról, a bűneid bocsánatáról és Jézus élő valóságáról. Valld be őszintén, hogy ez így igaz. Elmarad a Lélek áradása és túlcsoordulása. Mert valójában azt neked is tudnod kell, hogy a lélek belőled való áradása és túlcsoordulása az nem a nyelveken szólást jelenti, és nem is abban merül ki ill. abban éri el csúcspontját, hanem az igehirdetésben, bizonyágtételben, mely belülről fakad magától, bárhol, bármikor nem csak az Istentiszteleteken és saját köreinkben.

(1) Nos, korábban már szó volt arról, hogy Jézust kell megtalálnunk és felvenni vele a személyes kapcsolatot. És amikor ez megtörténik, akkor meg kell vallanunk, és be kell ismernünk neki őszintén a bűneinket, és be kell hívnunk Őt a szívünkbe. Mert azt mondja, ha valaki behív magához, ahhoz bemegyek, annál vacsorázom és annál lakom. Ekkor Jézus beköltözik az ember szívébe, tudatába, elméjébe az Ő szent Szellem által valóságosan.

Megtisztítja és újjászüli az ember szellemét. Isten elpecsétel magának az örök életre, mellyel meg is ismerteti veled az Ő végtelen kegyelmét és szeretetét. Leírhatatlan örök érvényű, boldogság és békesség költözik akkor az ember szívébe. Akkor beteljesedik az írás, megbékélt az Istennel. Bevonult az Ő békességébe és nyugalmaiba, mert megbocsátotta vétkeit. Péter is azt mondja, hogy bánjátok meg a bűneiteket, hogy eljöjjön a felüdülés ideje az Úr színétől. Majd ez a Lélek, az Isten igaz Szent Szellem, melyet a bűnvallás révén kapott az ember, megtanít mindenre, elvezérel minden igazságra, magyarázza az írásokat, és nem kell, hogy valaki ember tanítson, mert maga Isten Tanít és vezet az Ő Szent Szellem által. Bizonyágot tesz az Élő Istenről, Jézus Krisztusról és a bűnök személyes és valós megbocsátásáról. Akkor beteljesedik Jézus szava: élő víznek folyamai törnek elő annak belsejéből, és senki ember fia el nem fojthatja, és el nem némíthatja az ő bizonyágtételét. Mind ezt, pedig magától, és nem oktató könyvek, nagy tanítók ill. lelki erőhatások után, melyek csak utánzatok és távol állnak az igazságtól.

Ezt kaptam az Úrtól és ez így igaz! Ámen!

Testvérem! Nem kell mondanom, hisz ezt te is nagyon jól tudod magadról, melyik oldalon állsz. Az Úrban vagy-e már, vagy esetleg még nem? Benned lakik-e már Jézus, vagy még nem?

Van-e valóságos meggyőződésed a szívedben, tudatodban, szellemedben, vagy csak testi átéléseid és élményeid voltak?

Itt megint csak nem ítélek meg téged senki. Az esetleges indulataiddal saját magadat ítéled meg! Krisztusnak bennünk kell lakni. Így leszünk mi Isten elhívott, kiválasztott és elpecsételt gyermekei. Így kapunk hatalmat Istentől, hogy Isten Fiai legyünk. Ez az a bizonyos hatalmat jelképező gyűrű, melyet az Atya adott a hazatérő tékozló fiának.

Jézus nevében is csak az tud cselekedni és gondolkodni, akiben Jézus, Jézus Lelke lakik. Akinél ott van az Isten pecsétjével ellátott felhatalmazás.

Mond csak meg és valld be őszintén! Benned van Jézus? Megkaptad a hatalmat, jelképező gyűrűt? Nálad van az Isten pecsétjével ellátott felhatalmazás? Megismerted az Ő feltétlen szeretetét, amelyet tovább kell adnod és meg kell ismertetned az emberekkel? El kell vinned Jézust és az Ő szeretetét hozzájuk, hogy azok is behívhassák magukhoz Őt. Meg ne csald magadat, és meg ne csaljanak mások sem. Mert balga az, az ember, aki nem látja Isten központi üzenetét, mely maga az evangélium és a kereszténység lényege is egyben a megváltáson kívül. Ez pedig, nem más, mint a szeretet. Az Isteni, Krisztusi feltétlen és önzetlen szeretet. Aki ezen, felül akar okoskodni, bírálni, az írások által bölcselkedni, az, az ember tévelyeg, és nem látja a helyes utat. Az nem szeretni akar, hanem, hogy őt szeressék. Egyfajta elismerésre vágyik önzőséggel és felfuvalkodottsággal fűszerezve.

„Más”

A továbbiakban közelebből is megismerkedünk Pál szavaival, és világosságra hozzuk azoknak mély értelmét és mondanivalóját, kivetítve azokat napjainkra.

II. Kor. 11; 4. *Mert hogyha az, aki jó, más Jézust prédikál, akit nem prédikáltunk, vagy más lelket vesztek, amit nem vettetek, vagy más evangéliumot, amit be nem fogadtatok, szépen eltűrnétek.*

Gal. 1; 8. *De ha szinte mi, avagy mennyből való angyal hirdetne is néktek valamit azon kívül, amit néktek hirdettünk, legyen átok.*

Mit is jelentenek valójában ezek a súlyos szavak? Mert bizony igen súlyosak azok! Menjünk szépen sorjában. E levél a többi Bibliai írással együtt nem hitetleneknek íródott, hanem hívő keresztényeknek. Ezért egy percig sem szabad azt feltételeznünk, hogy a más Jézus szó alatt, egyfajta Isten tagadást kellene értenünk. A „más” azt jelenti, hogy olyan, mint, hasonló, kicsit eltérő, majdnem, de mégsem, éppen hogy, alig, kicsit, kevéssel stb. Tehát a gyakorlatban megvallják Jézust és tanítják is, de egy kicsivel másabb Jézust, mint ahogy azt a Szent Szellem, az Igazságnak Lelke megismertette velünk. Amennyiben elfogadjuk és egyetértünk azzal, hogy az Adventisták, Jehova tanúi, Mormonok stb. más Jézust prédikálnak, úgy el kell fogadnunk azt a tényt, hogy a karizmatikusébredési hullám is más Jézust prédikál, mint amelyet megismertett velünk az Isten az Ő Szent Szelleme által. Mert, miért is? Kérdezhetnék sokan. Rögtön ki is fejtem.

Más Jézus!

Aki azt tanítja és abban a hitben, szemléletben él, hogy Jézus az egyetemes örök testi gyógyító és állandó csodatevő az, más Jézust ismer és tanít, mint az igazság és valóság. Aki azt tanítja, hogy Jézus mindenkit meg akar gyógyítani, és állandóan csodát akar tenni az, más Jézust prédikál. Akinek valójában a gyakorlati bizonyosságtételének központjában nem Jézus áll, hanem a „Szent Szellem” és annak ereje, az, más Jézust hirdet.

A Biblia és az Isten Szent Szelleme ilyet nem tanított nekünk. Az ilyen ember nem Ismerte meg az élő Istent és az Urat.

Más Lélek!

Aki nem az Úr Jézusnak tett személyes őszinte bűnvallás révén, és a személyes behívás által született újjá szellemben Jézus Krisztustól az, az illető más lelket vett. Akit önkényesen, saját akaratán kívül uralt és hatalmába kerített a szellem ereje az, más lelket vett. Akit földre taszított a szellem ereje az, más lelket vett.

Más evangélium!

Aki a bővelkedés evangéliumát hirdeti és tanítja az, más evangéliumról tesz bizonyosságot. Aki azt tanítja, hogy Jézus gazdaggá akar tenni az, más evangéliumot hirdet. Aki azt tanítja, hogy Jézus akarata, hogy mindenki meggyógyuljon, és egészséges legyen, valamint nagy csodákat akar cselekedni az, más evangéliumot ismer.

Hát nem látjátok mind ezeket keresztény testvéreim? Nem látjátok, hogy konkoly került a búza közé? Nem látjátok, hogy akar a Sátán Istenre és Jézusra hivatkozva becsapni és félre vezetni benneteket? Nem látjátok, hogy tesz benneteket testies gondolkodóvá és testies cselekvőkké? Nem látjátok, hogy telepszik rá Isten gyülekezetére? Nem látjátok, hogy ül be szép lassan Isten házába? Nem látjátok, hogy tolja félre az útból Isten igaz Szent Szellemét, aki a szeretet és nem nagy hangú, nem hőzöngő, nem dicsekvő, nem rajongó, hanem szelíd és

alázatos? Nem látjátok, hogy szép lassan haladunk a prófécia beteljesedése felé? Természetesen, akiben nincs meg az élő Isten igaz Szent Szelleme a Krisztus Lelke, aki magyarázza az írásokat és elvezérel minden igazságra az, nem láthatja ezeket.

Te testvérem hogy állsz Istennel? Te vajon megbékéltél már vele Jézus Krisztus által? Tisztán látod már a jövőt?

Akik látomásokra, új kijelentésekre és egyéni megtapasztalásokra építik a tanításaikat, melyek nem egyeztethetőek össze Isten igéjével és a Szent Szellem vezetésével, józanságával, bölcsességével, logikájával és értelmével azok, tévelyegnek, és a tévelygés ereje van rajtuk és bennük. Ezek átok alatt vannak. Akik pedig rájuk hallgatnak, és az ő erejüket veszik azok, szintén átok alatt vannak. Az igazságra nem hallgatnak, de a nagy tanítók meséiből két kanállal esznek.

II. Tim. 4; 3. *Mert lesz idő, mikor az egészséges tudományt el nem szenvedik, hanem a saját kívánságaik szerint gyűjtenek magoknak tanítókat, mert viszket a fülök;*

II. Tim. 4; 4. *És az igazságtól elfordítják az ő fülöket, de a mesékhez oda fordulnak.*

Jud. 1; 19. *Ezek azok, akik különszakadnak, érzékiek, kikben nincsen Szent Lélek.*

Most pedig, hogy lássátok, hogy nem a levegőbe beszélek, hanem amit mondok az úgy igaz, leírom gyors léptekben a jövőt, a **prófécia** beteljesedését, mely a karizmatikus „**ébredésre**” vonatkozik.

Hogy kezdődött és hova vezet?

Voltak néhányan, akik meg akarták tapasztalni, és át akarták élni a közel kétezer évvel ezelőtti történelmi eseménynek számító, Szent Szellem kiadását a földre, mely Jeruzsálemben történt meg. Ezek az emberek hosszú időn át, könyörögtek, sírtak és imádkoztak a Pünkösdi Szent Szellem kiadásért és annak megtapasztalásáért. Szerettek volna gyógyítani, démonokat űzni és nyelveken szólani. Csodákra és jelekre áhítoztak. Keresztény testvéreiket is eme reménységben ringatták tanításaikkal.

Isten először megértően, de aztán értetlenül nézett ezekre az emberekre. Sajnálattal majd szánalom sugárzott belőle. – De hát mit akartok tőlem? – Kérdezi. – Én már kétezer évvel ezelőtt kiöntöttem Szent Lelkemet a földre, a ti világotokba, hogy általa a világosságra vezesselek benneteket és elpecsételjelek benneteket az örök életre. Mit akartok, hát még tőlem? Elküldtem a fiamat, hogy meghaljon értetek, hogy aki hisz Ő benne el ne vesszen, hanem örök élete legyen. Megvallottátok neki őszintén a bűneiteket? Befogadtátok Őt, behívtátok Őt, az én kegyelmi ajándékomat a ti szívetekbe, életetekbe? – Ám ezek az emberek Isten szavát nem hallva rendületlenül és hajthatatlanul kitartottak kérésük és könyörgésük mellett. Mostanság is vannak emberek, akik bevallásuk szerint több éven keresztül kitartóan könyörögtek a kiadás megtapasztalásáért. (Ha szülő vagy és gyerekeid kitartóan és akaratosan zaklatnak valamivel, hiába mondasz nemet, előbb-utóbb megadod nekik, amit kérnek, hogy végre csönd, nyugalom és békesség legyen). Ekkor Isten megengedte és hagyta, hogy megkapják azt, amire vágytak. Szent Szellem helyett a tévelygés ereje zuhant rájuk és szállta meg őket (II. Thes. 2; 11.). A Hitető Lélek elkezdte munkáját (I. Tim. 4; 1.). Isten Szent Szellemét leutánozva, futótűzként terjedt és terjed ma is a jelenség („ébredés”). Ezrek és ezrek „ébredtek és tértek meg” mind a mai napig. Köztük olyanok is, akikről nem is feltételeztük, hogy keresni fogják Istent, mivel mi is már bizonyosságot tettünk nekik az igazságról, de hajthatatlanok maradtak. Konkoly került a búza közé (Mát. 13; 25-30.). Ez ellen nem tudunk tenni semmit. Jézus azt mondja, hagyjuk őket békén az ítéletig, hiszen ítélet alá fognak esni (Mát. 7; 22-23.). A hitető lélek a tévelygés ereje szép lassan félre tolja az útból, a földön az Isten igaz Szent szellemét (II. Thes. 2; 7.). Az emberek nem fognak tudni valóságosan megtérni és újjászületni Szent Szellemtől, mert az igazságnak lelkét háttérbe szorítja a Szent Szellemnek nevezett hitető Lélek, az ő tévelygés erejével.

Az emberek már nem lesznek kíváncsiak az igazságra, szeretetre, önzetlenségre, erkölcsre, józanságra, bölcsességre stb. Megvakítja őket az érzékiség. Noha az ébredéses megtérés nagy iramban terjed, (ezrek és ezrek) a prófécia mégis azt mondja, hogy az utolsó időben a szeretet sokakban meghűl, meghidegül. Egész egyszerűen eltűnik, megszűnik, nem lesz szeretet (Mát. 24; 12. II. Tim. 3; 1-7.), noha a kegyesség látszatát fenntartják. Ez azért lesz, mert ez a hitető Szellem nem az Isten Szent szelleme. A tévelygés ereje és annak az emberre gyakorolt hatásai nem változtatják meg az ember szívét és elméjét. Egy-két generáció után ez az erő felfokozódik, amely elhomályosítja az erkölcsöt és a szeretetet. A csodák és jelek előtérbe kerülnek melyek, meghatározói lesznek az emberi jellemnek és viselkedésnek. Mivel nem a Szent Szellem van bennük, aki vezesse és tanítsa őket, ezért vezetőkre, iránymutatókra, „nagy tanítókra, prófétákra” lesz szükségük.

Mindenkor tanulnak, mert azt hiszik, az vezeti el őket az Isten ismeretére és bölcsességére, de az igazság megismerésére soha el nem jutnak. Mivel a szeretet és az erkölcs eltűnik az Isten igaz Szent Szellemének háttérbe szorításával, a hitető Lélek tombolni fog az ő tévelygő erejével. Jár kel, mint ordító oroszlán, hogy akit tud, azt elnyeljen, csodákkal, jelekkel, tanításokkal, ha lehet a választottakat is (I. Pét. 5; 8. Mát. 24; 24.). Beül Isten templomába (egyházába, gyülekezetébe) és Istennek adja elő magát (II. Thes. 2; 4).

Akkor ez az evangélium hirdettetik majd mindenütt a világban, mint Isten erős hatalma, ill. hatalmi ereje (Mát. 24; 14.). Megjelenik a bűn embere a veszedelemnek fia, az Antikrisztus, vele együtt, pedig a hamis próféta, aki nagy csodákat és jeleket tesz, a báránnyhoz hasonlóan, de száját a sárkány hamis beszéde hagyja el. Beszédével, ígéreteivel, tetteivel, intézkedéseivel, jeleivel, csodáival maga mellé állítja az embereket, azok, pedig imádni fogják őt. A szeretet, béke és biztonság csak látszati lesz és ideig-óráig tart majd. Ezt megelőzően a kereszténységben megtörténik a nagy szakadás. Választás elé kerülnek, és dönteniük kell. Vagy a láthatatlan élő Jézus, vagy pedig a Jézushoz hasonló, szemmel látható, csodákat művelő Antikrisztus. Minden esetre Jézus, békességes türesemre és kitartásra int minket, az Övéit. Aki kitart és győz az örökös társa lesz Jézus Krisztusnak. Akkor az igaz keresztényeket, akik ellenállnak az Antikrisztusnak, üldöztetni fogja őket. Hatalma lesz a megöletésük felett is. Míg az „ébredő” világ „bővelkedni” fog egy kevés ideig, addig a hűek és igazak elárulva és üldöztetve lesznek. Majd a választottakért megrövidített nagy nyomorúság után, Jézus visszajön és ítéletet tart. Akkor megítéli azokat is, akik az Ő nevében gyógyítottak, ördögöt űztek és egyéb csodákat műveltek, mert nem cselekedték az Atya akaratát (Mát. 7; 22-23.). Nem teljesedtek be Isten szeretetének Szellemével, így nem is tudtak azzal élni sem. Nem töltötték be Isten élő szeretet törvényét, miszerint szeresd félebarátodat, mint magadat. Szeressétek, áldjátok, és jót cselekedjete a ti ellenségeitekkel. Imádkozzatok értük. Ezért ők balga szüzekké váltak, akik a vőlegény megérkezése előtt elaludtak és a kezdeti világosság már nem volt meg bennük.

Ez röviden és tömören a jövő egy része, mely a karizmatikus ébredés tévelygő erejére vonatkozik. El lehet, és el is kell ezen gondolkodni mélyebben. Olvasni a sorok között és összerakni a jövőkép nagy mozaikját. Be kell illeszteni a prófétai igéket a jelen időbe és annak alakulására, és akkor megkapjuk a választ. Választ arra a kérdésre, hogy mit is jelent és mihez is kezdünk napjainkban a karizmatikusébredéssel. Nos a prófécia teljes beteljesedéséig még várunk kell egy keveset. Most az alapok lerakása történik. Most folynak az előkészületi munkálatok. Elkezdődik a nagy hitetés Isten és Jézus nevében. Akikben Krisztus Lelke lakik, azok mind tudják ezt. És a Szent Szellem bizonyosságában ki is tartanak e nézet mellett rendületlenül. Akiben Krisztus Lelke lakik az, biztos a dolgában, holott nem történt vele sem remegés, sem sikongatás, sem hanyatt esés, sem nyelveken szólás, sem semmilyen más önhatalmú erőhatás. Nem kell, hogy egy más valaki az ígére hivatkozva bizonygassa, hogy igenis benned van a Szent Szellem. Nem bizony, mert maga az Úr ad élő személyes bizonyosságot a te szívedbe, elmédbe, tudatodba. Ugye milyen érdekes. Keresd az Urat, amíg nem késő!

De hát az Isten Szent Szellemét nem akarják befogadni, mert láthatatlan és megfoghatatlan. Nincsenek testileg érzékelhető és megtapasztalható megnyilvánulásai. Az ál Szent Szellemet, a hitető lelket, a tévelygés erejét befogadják, mert megtapasztalható. Nyelveken szólás, remegés, rángatózás, nevetés, hanyatt esés, sikítás stb. Ezek megtapasztalható, érzékelhető jelenségek. Akikben nincs meg az Isten Lelke, azoknak van szükségük ilyen hitpótló, érzéki hamis bizonyosságtételre. Holott egyikkőjüktől sem áll távol az igazság Lelke. Csak őszinte alázatos bűnbánatra van szükség, melyet személyesen meg kell vallanunk, és be kell ismernünk Jézusnak, majd behívni, befogadni Őt a szívünkbe. Ugye milyen egyszerű? Legalábbis annak látszik, ám mind ezt hittel megcselekedni és véghez vinni, még sem tűnik valami nagyon egyszerű dolognak. Azt pedig, hogy miért is nem, azt mindenki csak saját maga tudja legbelül. Az ember nem szívesen alázza meg magát senki előtt. Nem akarja napvilágra hozni a legbensőben őrzött titkokat. Pedig pont ez a lényeg. Úgy szabadulhatsz meg, ha őszintén bevallod őket, még ha ez lelki kínnal, gyötrellemmel és fájdalommal is jár. Valamit valamiért. Noha a kegyelem ingyen van, mégis tenned kell érte valamit cserébe. Meg teszed? Képes és hajlandó vagy rá, hogy meg tedd? Ha készen állsz, tudni fogod, mit kell tenned. Én nem fogom, és más sem fogja a szádba rágni.

M. L. B. Könyve

Most pedig úgy gondolom ideje rátérni Michael L. Brown könyvére (Senki Ne Csaljon Meg Titeket). Nos a könyvet kiolvastva érdemes lenne egy gyors kiértékelést tenni.

Michael L. Brown nagyon sokat írt az ébredésről. Sokat írt kevés tartalommal és mondanivalóval. Nem írt olyan új dolgot, amit ne ismernénk. Hosszanti írása viszont észrevétlenül, saját maga ellen fordult. Észre sem vette, hogy egy idő után saját maga ellen beszél. Írásai ellent mondanak önmaguknak és így meghasonlottak egymással.

Azt sem vette észre nagy heveségében és ügybuzgóságában, hogy saját magát a karizmatikusébredés híveivel egyetemben belehelyezte a prófécia szerinti, utolsó idők tévelygők soraiba. Folyamatosan azt hangoztatja, hogy nem a megnyilvánuló jelenségek és átélések a legfontosabbak és a leglényegesebbek, mégis e körül forog az egész ébredés. Ettől ébredés az ébredés: nyelveken szólás, remegés, „szent” nevetés, hanyatt esés stb. Kitartva a jelenségek mellett, kijelenti, hogy ezek Jézus visszajöveteléig megmaradnak, sőt erősödni fognak. A legtávolabbi ószövetségi csodákig is visszanyúlt, hogy valamilyen formában mindenféleképpen igazolja a ma ismert ébredési jelenségek igaz, Isteni mivoltát. Természetesen a példáknak felhozott ószövetségi események teljesen másról szólnak, mint amire Michael L. Brown felhasználta őket. Azok az események semmilyen formában nem hasonlíthatóak össze a mai kor ébredésének jelenségeivel.

Mitől lehet ébredő Isten egyháza, gyülekezete itt a földön? Mit jelent valójában és mit foglal magában az ébredés? Ezekre a kérdésekre keressük a rövid tömör lényegre törő válaszokat.

Az Ébredés

Az ószövetségben és az újszövetségben is mindig a bűn volt az ébredés központjában. Csak is akkor és abban az esetben beszélhetünk ébredésről, tömeges ébredésről, ha az emberek felismerik bűnös, esendő Isten nélküli, reménytelen mivoltukat. Ám ez a felismerés még csak az ébredés kezdete. Az ébredés akkor éri el csúcspontját és akkor teljesedik be, amikor az emberek őszintén, hittel megvallják és beismerik a bűneiket személyesen Jézusnak, majd be is hívják Őt a szívükbe. Tehát egy nagy ébredés nem más, mint egy tömeges bűnvallás általi személyes újjászületés. Jézustól való személyes Szent Szellem keresztség. (itt természetesen nem a második megtapasztalásról beszélek ill. a kézzátételes lélek vételre).

Aki tagadja ezt, és azt mondja, hogy nem a Jézusnak tett személyes bűnvallás általi újjászületés az igazi valódi ébredés, hanem az erő általi megtapasztalható megnyilvánulások, az, az illető hazudik. Az, az ébredés, amikor az ember felébred halotti mivoltából, állapotából.

Aki nem született Újjá Szent Szellemről személyesen Jézustól, úgy hogy tudatát, értelmét meg nem változtatta és mindjárt élő gyümölcsözővé nem tette, az, az illető még mindig bűneiben van megváltatlanul. Azon az illetőn az sem segít, ha bármilyen erőnek a hatására akaratlanul hanyatt esik, ha „szent” nevetőgörcsöt kap, ha kontrolálhatatlan testi remegés és sikítás lesz úrrá rajta. Ezek a megnyilvánulások, jelenségek, személytelen erőhatások és átélések képtelenek a szellemet megváltoztatni, gyümölcsözővé tenni, újjászülni. Ezt neked tudnod kell! Az nem változtatja meg az elmét, a tudatot és a szívet, ha egy erőhatás átélésére azt kiáltja az ember, hogy ez igen, ez már valami, ez valóban Isten hatékony ereje! Ez az igazi ébredés! Ha akkor csak ennyit tudsz mondani, hogy ez valóban Isten, ez tényleg az ébredés, akkor te nem ismerted meg az élő Istent, az Urat! Akkor Ő még nem szülte újjá a szellemedet, szívedet, értelmedet, elmédet, tudatodat, egyszóval a legbensődet.

Akinek szívébe az Úr Lelke költözik, az nem csak ennyit tud mondani. Annak onnantól kezdve élő víznek folyamai áradnak belsejéből, lelkéből, örök boldogsággal és hálaadással telve. Nem szűnik meg bizonyosságot tenni embertársainak az Élő Istenről és a vele tett csodáról. Nem nyelveken szólás az ő Lelki túláradása, hanem a bizonyágtevés az Úr valóságáról, létezéséről, megbocsátásáról, kegyelembe fogadásáról, a tőle kapott belső boldogságról, békességről, a szellemi megvilágosodásról.

Te hogy állsz az Úrjézussal, az élő Istennel? Megbékéltél már vele a bűneid lerakásával? Vagy túl büszke vagy hozzá, hogy meg tedd? Vagy úgy gondolod, hogy erre már nincs szükséged, hiszen te már szólsz nyelveken és többször is átélted már a lélek erejének hatásit? Vagy esetleg a bővelkedő életet tanító és nyújtó „Szent Szellem” már teljesen hatalmába kerített és elhomályosította a látásodat, ami miatt nem látod Jézust, az Isten feláldoztatott, megfeszített és halálra adatott Bárányát?

Akkor most menjünk sorjában Michael L. Brown könyvének fejezetein.

Kezds

Ebból a fejezetből, ami elsőként megcsapott az Brown gunyoros és cinikus jelzői, melyekkel azokat a Szent Szellemről újjászületett keresztényeket nevezi, akik a Szent Szellem és a Biblia vezetésével kijelentik, hogy a karizmatikusébredéstől tartani és óvakodni kell, mert tanításaik több pontban nem egyeznek meg a Biblia és a Szent Szellem tanításaival. Továbbá olyan Lelket vesznek, mely meglátásuk szerint a tévelygés ereje, hitetés lelke és nem az Élő Isten Igaz és valós Szent Szelleme. Továbbá a jelenések könyvében és Máté evangéliumában leírt prófécia beteljesedésének kibontakozását és kezdetét látják az egész mozgalomban. Brown szemében és lelke legmélyén ezek az emberek nem testvérek az úrban. Ők kritikusok, hibakeresők, vallásos farizeusok, irigyek, szürkék, üresek, negatívok, vakok, rombolók, stb. Csak azért, mert nem fogadják el keresztény ébredésnek a hanyatt esést, nyelveken szólást, remegést és rángatózást, sikongatást, akaratlan és abbahagyhatatlan nevetést, önkívületi állapotot és egyéb testi reakciót, mely inkább egy állatkerti tébolydához hasonlít, mintsem az Isten Szent Szellemének a munkájához. Brown szerint ők az igazi akadályai az ébredés kiteljesedésének. Ezért kísérleteket tesz arra, hogy őket is bevonja a megtapasztalásokba. Ez a két mondat kísértetiesen világít rá két bibliai kijelentésre.

1. II. Thes. 2; 7. Az Isten Szent Szellemét félre kell tolni az útból.
2. Mát. 24; 24. Csodákkal, jelekkel, ha lehet, elhitesse a választottakat is.

Brown azért aggódik a többi karizmatikusvezetőkkel együtt, mert több gyülekezetükben történ már meg hasonlítás és szakadás a „kritikusok” írásai és beszédei miatt. Valami beszivárgott az ébredési hullámba mely megosztást eredményezett.

Brown szerint a „kritikusok” bomlást, rombolást, kétséget, bizonytalanságot, és félelemkeltést okoznak a karizmatikus hívekben. De vajon mivel érik ezt el a „kritikusok”? Mivel tudták vajon elhítenni azokat, akik már megtapasztalták az ébredés erejét, a „Szent Szellem tüztét”? Talán a prófécia szerinti csodákkal és jelekkel? Persze, hogy nem! A csodákat és jeleket nem a „kritikusoktól” látjuk. Akkor mégis mi lehet az, az erő, mely képes embereket elhozni a karizmatikus erőből? Amennyiben ismered az igét, és okosan bölcsen gondolkodsz e felől, Isten meg fogja adni a helyes választ. Segítség képen, megemlítem Brown kérdéseit, melyek a következők:

- *Miből gondolják, hogy ők igazak?*
- *Miből gondolják, hogy nekik van igazuk?*
- *Miért bízol te annyira a nézeteidben?*
- *Mitől jobb a kritikus ébersége?*

Stb. és még sorolhatnám. Ha gondosan elmélkedünk a kérdéseken, nem kell hozzá nagy tudomány és okosság, hogy észre vegyük azt a tényt, hogy az illetőt saját kérdései árulják el bizonytalanságáról. Mint már korábban említettem az átélt megtapasztalások, melyek az ébredést képezik, nem képesek az elmét, a szellemet, a tudatot megújítani, újjászülni. Nem képes élő és valós bizonyosságot adni az embernek. Ellenben Jézus személyesen igen az Ő igaz és valós Szent Szelleme által. Nem a tanítások tetszetőssége fordítja el az embereket az ébredéstől, hanem a józan, alázatos, büntudatos, értelem és igazság keresése, azaz Jézus valóságos megtalálása. Az a valós személyes kapcsolat, melyben Jézus belső bizonyosságot ad a bűneid megbocsátásáról, az Ő élő valóságáról, szeretetéről. Megváltásodról és kegyelembeesésedről, mely egy leírhatatlan és kifejezhetetlen, eltörölhetetlen örök

boldogsággal jár együtt. Az ember „megvilágosodik” és más érték rendben látja máris a világot.

Most már kilehet mondani, hogy a Brown szerinti „kritikusoknak” az Úr Szent Szelleme által van a meggyőződésük. A belső bizonyosság által, melyet személyesen Jézustól kaptak.

Ennek fényében megválaszolnék Brown egy ébredést fényesítő kijelentésére. Az Író büszkén említi, hogy az ébredésnek ismert, tiszteletre méltó alakjai vannak, akiknek neveihez fűződik a karizmatikus megújulás terjedése és megerősödése. Ezzel szemben lenézően említi meg, hogy a „kritikusok” körében egy ilyen „nagy” ember (tanító) sem található. Michael Brown nem is sejti szerintem, hogy ezzel a kijelentéssel, megint csak saját maga ellen és az ébredés ellen beszél. Ugyanis a keresztény embernek nincs szüksége „nagy tanító” emberre, mert őt magát Isten Szent Szelleme tanítja és vezeti. Elvezérli az igazságra. Ugyanakkor szeretetre, békességre, alázatra, tiszteletre és szelídségre nevel. Mint azt előző könyvemben már kifejtettem (Téves és Hamis keresztény tanítások), az a felekezeti csoport, mely egy ember nevéhez fűződik, ill. attól a személytől indult el, biztos rossz és helytelen úton halad. A Szent Szellemtől vezérelt ember soha sem fog egy Tanítóra vagy annak könyveire hivatkozni bizonyság tétele közben, hiszen az Úrtól kapja az ismeretet. Ellenben aki rossz és helytelen úton halad, az csak azokból tud kiindulni, méríteni és prédikálni, melyeket valaki már előtte kitalált és megalkotott. E mellett érvel az is, hogy akik túl sokat idéznek az ó szövegségből, valamint mások de megegyező nézeteire és a Szentírás több helytelen fordítására hivatkoznak, azok szintén nem helyes úton járnak. Hiszen ezekkel az érvekkel és bizonygatásokkal csak saját bizonytalanságukat árulják el, ill. bizonyítják be. Brown a „kritikusokat” vádolva, szintén elárulta magát, mivel szerinte ők a nézeteikhez keresnek hozzáillő igéket a Bibliából. Szóval ezek szerint a karizmatikus nagy tanítók így csinálják? Akik csinálják, azok előbb utóbb elbuknak valamilyen logikátlan dolgon, és tekintélyüket féltve, még több magyarázkodást kreálnak, mellyel csak nagyobb veszélybe sodorják magukat.

Sok ismert keresztény egyháznál történt ez már meg. Itt is fellelhetők már ezek a jelenségek, hiszen Michael Brown is ilyen célból írta meg a könyvét. Megválaszolva a „kritikusok” állításait magyarázatok sorozatgyártásába kezdett. A már meglévő tanításokhoz és jelenségek magyarázatához keresett ki rengeteg igét a Bibliából, mely szerinte azok mind az ébredés meglátásait támasztják alá. Kicsit később megnézzük mennyire, most azonban arra keressünk magyarázatot, hogy Brown miért nevezi kritikusoknak azokat, akik nem fogadják el a karizmatikusébredést Istentől jövőnek.

Kritikus Szellem?

Egyenesen kritikus szellemmel megfertőzötteknek könyveli el őket. Vajon mennyire igaz ez? Ha Brown ezt a következtetést vonta le, akkor vagy nagyon vak és köti az ebet a karóhoz, mivel abszolút semmi hajlandóságot nem mutat a másik fél érveinek alapos megvizsgálására, vagy rossz emberekkel beszélt és rossz könyveket olvasott. Az egyik nem zárja ki a másikat.

Na már most, ha mindenki megfertőződött a kritikus szellemmel (már ha létezik olyan egyáltalán?), akik nem értenek egyet az ébredéssel, akkor azok az emberek az életük minden területén a hétköznapijaikban is, teljes mértékben kritikusoknak kell, hogy legyenek. De valljuk be őszintén, hogy ez teljesen abszurd. Amennyiben az életükben nem jellemző a kritizálás, és csak az ébredést nem fogadják el meggyőződésükre, hitükre és a Bibliai ígéretek és próféciaikra hivatkozva, abban az esetben semmiképpen sem beszélhetünk kritikus szellemről. Ez valójában Brown visszavágása akar lenni a biblia által megnevezett Hitető Lélek és Tévelygés ereje jelzőkre.

Mitől válik kritikussá Brown szemében valaki? Nos a „kritikusok” valójában nem kritizálnak.

Ebben az esetben, ezen a területen és ebben a kérdésben nem beszélhetünk kritizálásról. Itt nem a saját véleménynyilvánításról van szó. Tetszik, vagy nem tetszik.

Sokkal nagyobb és fontosabb dolgokról van itt szó, mintsem egyszerű kritizálásról. Itt az emberek üdvössége és örök élete a tét. Ezért nagyon komolyan kell vennünk ezt a dolgot. Brown nem látja ezt. Ő inkább egy gyerekes versengésnek veszi az egészet. Ki a jobb, kinek van igaza, ki hódít nagyobb teret, és ki győz a végén? Erre nem is mondok semmit, hiszen az írása és annak hangneme ezt a tényt sugallva, önmagáért beszél. A könyv elején említést tettem arról, hogy az ember hogy kerülhet a megváltás állapotába. Említést tettem a hamis, azaz más evangéliumról, más Jézus tanításáról és más lélekvételtől. Előző könyvemben (Téves és hamis keresztény tanítások) részletesen kitérek ezekre.

A „kritikusok” arra figyelmeztetnek, hogy közeledünk a prófécia szerinti utolsó idők jeleinek kezdeti beteljesedése felé. Ennek egyik nagy és csalhatatlan jele a Hitető Lélek, és a tévelygés erejének kiterjedése, burjánzása, növekedése és erősödése. Amikor az emberek nem személyesen Jézustól születnek újjá az Ő Szent Szelleme által a bűnök őszinte megbánásával, megvallásával és lerakásával, hanem egy erő hatását átélve hiszik azt, hogy ők már az Úrői és a Szent Szellem bennük van. Holott valóságosan nem történt meg a szellemi, szívbeli, tudati megújulás, újjászületés. Nem kaptak Jézustól élő, valós, belső bizonyosságot. Az erő hatásai és megnyilvánulásai erre képtelenek.

A „kritikusok” felhívják a figyelmet a karizmatikusok téves, helytelen és hamis tanításaira is. Ettől ők nem válnak kritikussá, hiszen csak az emberek szemeit akarják felnyitni, hogy tisztán lássanak. Sok olyan ember tagja már a karizmatikus gyülekezeteknek, akik azelőtt, korábban már hallottak Jézusról és az üdvösség lehetőségéről, ám ahogy szembesülniük kellett volna a saját bűneikkel, mindjárt meghátráltak.

A karizmatikus gyülekezetekben erre nincs szükség. Bőven elég, ha a felszabadult és önfeledt éneklés mámorában, engedve a felhívásnak, előremennek az emberek és engedik, hogy egy idegen erő hatásélményt gyakoroljon rajtuk.

Ez az egyik magyarázata a rohamos, gyors terjedésnek.

Ezt segítik elő a gyógyulásról és a bővelkedésről szóló tanítások is. Ezek testiséghez, testies gondolkodáshoz vezetnek, melyek nem a mi Urunktól és Istenünktől van. Ha a rajongás a gyógyulás és a bővelkedés tana terjed napjainkban hatalmas tűzzel, akkor vajon kik lesznek

mégis csak az azok az idő múlásával, akiken beteljesedik Jézus azon próféciaja, hogy üldözni fognak benneteket és szenvedni fogtok énértem. Biztos nem az ébredőkre utal, hanem sokkal inkább azokra, akik kisebbségben lesznek a karizmatikusokkal szemben. Valószínűleg eme erőhatásnak köszönhetően ez az evangélium fog hirdettetni az egész világon (s nem, mint általánosságban), amikor eléri csúcspontját ahhoz, hogy az Antikrisztus beüljön Isten házába. Most még nem látjuk azt a próféciát, mely az utolsó idők embereire lesz jellemző, de a bővelkedő élet tana pénzsóvársághoz, pénzimádathoz fog vezetni. Ez nem az Úrtól van.

Ezt és az ehhez hasonló véleményeket nem lehet kritikának venni. Sokkal többek és mélyebb értelműek annál. Az ébredés egy nagyfokú előkészületi munkaként van jelen a világban. A világra szabott idő ismét kevesebb lett. Előre mozdult a világórájának nagymutatója. Józan belátásod szerint mitől lenne ez kritizálás? Ellenben Brown igen csak kritizálja azokat, akik nem értenek egyet vele, és nem fogadják el az ő tanait. Vajon ki az igazi kritikus? Brown vádol más nem karizmatikus keresztény felekezeteket, hogy azok nem építenek. Erre csak azt kérdezem, hogy hogyan lehet építeni, ha nincs kinek. Ha volna is valaki, annak, pedig túl drága az alap, ezért olcsóbb alaptól készülő házhoz fordul. Remélem ez elég világos.

Ez a mai tendencia. Ahogy Jézus is mondta példázatában: Az okos és bölcs ember biztos és kemény alapokra építi házáat, annak ellenére, hogy ez a megoldás a drágább (Mát. 7; 24-27.).

A bölcsstelen és balga ember az olcsóbb megoldást választja, és gyenge fővényre építi házáat. Remélem, rájöttél, hogy mit jelent a drágább és mit jelent az olcsóbb. Noha a drágább később kifizetődővé válik, ezzel szemben az olcsó, bizony kifizethetetlenül drága lesz. Gondolkozz el rajta! Ha rájöttél, hogy mi neked a drága és mi az olcsó, akkor közelebb kerültél az igazsághoz. Minden esetre, ha az emberek nem akarnak megválni a bűneiktől, és nem akarják azt személyesen lerakni Jézus elé, addig nem lehet építésről beszélni, mert hiszen nincs, akinek építeni lehetne. Ez az egyetlen biztos alap. Van az olcsó bizonytalan alap, de annak vége romlás. Ma már egyre kevesebb az, az ember, akit érdekel a tiszta Evangélium. Viszont a gyógyulás és a bővelkedő élet evangéliuma egyre kelendőbb.

Félelem

Brown szerint a „kritikusok” romboló munkája félelmet kelt és félelmet ültet el az ébredés tagjaiban. Vajon ez nem azt bizonyítja, hogy a tagok még mindig bizonytalanságban vannak, Jézus személyes élő bizonyossága nélkül? Nem azt bizonyítja-e hogy a tagok olcsó, ingatag és bizonytalan alapra építik a házukat? Nem azt bizonyítja-e, hogy nincs meg bennük az Isten lelke, hogy ne keljen félniük semmitől. Se haláltól, se betegségtől, se démonoktól, se az igazság beszédétől? Nem azt bizonyítja-e hogy a hitüket csak az erő megnyilvánulásai táplálják és tartják fenn. De persze ezt mindenki saját maga tudja magáról. Ki hogy áll az Úrral. Te leraktad már a bűneidet elé? Megvallottad már neki őket? Megbékéltél már vele? Behívtad már Őt a szívedbe, az életedbe? Ha igen, akkor te magad is meg vagy győződve arról, hogy nincs mitől félned ezen a világon.

Nem tántoríthat el téged senki Jézus Krisztustól, az Igazságtól.

Jézus

Brown a „kritikusokat” Jézus korabeli Farizeusokhoz hasonlítja. Magukat az ébredés elhívottait, pedig Jézushoz. Jézus a maga idejében a maga egyéniségével kitűnt embertársai közül. Más volt, mint a többiek, és cselekedeteivel gyakran áthágta az Isten törvényét, mely szemet szúrt az akkori vallásvezetőknek. Azok minduntalan törbe akarták csalni Őt, hogy törvényteleniséggel vádolhassák meg. Az írástudók és Farizeusok nem fogadták el Jézust Messiásnak csodái ellenére sem. Brown szerint a „kritikusok” ugyan ezt művelik az ébredéssel szemben.

Ez nagyon durva hasonlat és abszurdnak tartom, hogy akik megbánták bűneiket és behívták Jézust a szívükbe és az életükbe minden csoda nélkül, azok Farizeusok lennének. Nem a „kritikusok” azok, akik csak a jelek és megtapasztalások alapján és hatására hisznek! A „kritikusok” Jézus krisztustól a Szent Szellem által újjászületett és megkeresztelt keresztények az Úrban. Őket nem a teljes testi gyógyulás és nem a bővelkedő élet tanai vezették isten elé különböző megtapasztalások és átélések kíséretével, hanem az igazság kutatása, a lelki szomjúság megelégitése, a békesség és boldogság megtalálása, a bűnök megbocsátása és azok terheinek elvétele, az élő remény és bizonyosság, a megvilágosodás. Rálelni az igazságra és megtalálni az élet értelmét. Akik így találkoztak és így találták meg Jézust, azok semmilyen körülmények között nem mondhatóak farizeusoknak. A farizeusok nem képesek belátni és beismerni a bűnösségüket és a bűneiket tiszta szívből őszintén. Azok azt kiabálják, hogy lássunk valami csodát vagy jelet és hiszünk. Ezért a „kritikusok” nem gonosztevők és nem az Isten munkájának ellenségei fejszével és sarlóval a kezükben, csak azért, mert rávilágítanak a hamis tanításokra, és a hamis lélek vételre.

Nem ítéletet mondanak ezzel másokra. Nem azt mondják, hogy te és te ilyen meg olyan vagy, mert ez az ítélkezés. Ők figyelmeztetnek. Az intést, pedig nem lehet elhízelegve, finomkodva előadni, mert a feddés mindenféleképpen rosszul esik annak, aki nem az igazságban jár. Teljes mértékben butaság és rossz elgondolás volt ezzel a hasonlattal élnie az írónak. Azt sem mondanám a „kritikusokra”, hogy rombolnak, hiszen az igazságot mondják. Az pedig, hogy néhányan felismerésre jutnak, az ébredés tagjai közül e beszédekre, és valóságosan behívják Jézust a szívükbe őszinte bűnbánattal, az csak azt mutatja, hogy van nagyobb erő a mesterként nyelveken szólásnál, a hitető lélek önkényes testre ható erejénél stb.. Ez, pedig nem más, mint Isten valódi Szent Szelleme, mely értelemre, józanságra, bölcsességre, bűnbánatra, békességre, megelégedésre, szeretetre, Isten ismeretére és igazságára vezérel. Az öntudatlan hanyatt esés, az akaratlan nevetés és sikongatás, a kontrolálhatatlan remegés és a mesterként nyelveken szólás sohasem fogja meghozni és megteremni ezeket a szellemi gyümölcsöket az emberben. Ezeket nem lehet pótolni a „nagy” karizmatikus személyiségek okosnak tűnő bölcselkedő tanításaival. Erre csak Isten Szent Szelleme képes, akit a világ és a hitetlenek nem akarnak befogadni, mert nem látják Őt. El sem tudják képzelni az Ő bizonyosság tételét, melyet az ember tudatába, szívébe helyez. Aki idáig még nem jutott el és ezt még nem kapta meg az Úrtól, azoknak van szükségük külső bizonyosságra, mint pl. csodák, jelek, különböző megnyilvánulások, megtapasztalások. Természetesen ezzel nem Isten hatalma ellen beszélek, vagy a hit ereje ellen, hiszen én is megtapasztaltam már nem egyszer az Úr csodáját különböző esetekben és helyzetekben, de ezek a jelenségek sohasem fogják megváltoztatni és újjászülni az emberi szívet. Ez az igazság! És ha a fent említetteket így látjuk, így tanítjuk, és így is éljük meg, akkor mi nem lehetünk farizeusok, akik nem fogadják el Jézust, és nem hisznek benne. Hasonló oknál fogva nem lehet a mai kor ébredési hullámát sem Jézushoz hasonlítani.

Brown talán a karizmatikus gyülekezetekben történő átélések miatt hasonlítja az ébredést Jézushoz. Ám valójában meg sem közelítik ezek a jelenségek az Isten valóságos csodálatos tetteit, mint pl. gyógyítás vagy démonűzés. Nem történik születésétől fogva vak, sánta, süket vagy más egyéb testi mozgás korlátozott meggyógyítása. Nem történik valóságos démonűzés olyanokból, akik szellemileg fogyatékosak és megkötözöttek, akik nem beszámíthatóak, őrjöngősek. Nem gyógyítanak kórházi reménytelen betegeket, és nem űznek démonokat idegstanatóriumi kezelhetetlen ápoltakból, hogy azok megszabaduljanak. Tehát gyógyítási és démonűzési hatalmuk, ajándékuk nincs Istentől. Az ámításhoz szükséges erővel viszont rendelkeznek. Ezt nevezik ők a Szent Szellem erejének, munkájának. (Bővebben a Téves és Hamis Keresztény tanítások c. könyvben). Ezért nem lehet kritikusoknak, irigyeknek és farizeusoknak nevezni azokat a keresztényeket, akik nem fogadják el Istentől jövőnek a karizmatikusébredést. Ők sokkal nagyobbat és többet kaptak Istentől egy testre gyakorolt hatásnál. Mitől és mire is lennének irigyek a „kritikusok”. Brown hasonlata egyszerűen nem állja meg a helyét. Értelmetlen és meggondolatlan lépésről tanúskodik. Az ébredést a „Szellem” erejének megnyilvánulásai tartják életben. A karizmatikusok azt állítják, hogy ezek Istentől vannak. Brown ki is tér bővebben a remegésre, rázkódásra valamint a hanyatt esésre.

Rázkódás és elesés

Nézetét megpróbálta ószövetségi eseményekkel alátámasztani. Sok ígét felsorakoztatott, melyek szerint bizonyítják és alátámasztják a ma ismeretes remegést, rázkódást és hanyatt esést. Aki veszi a fáradságot, és utána néz az író által megadott ígéknek, az láthatja világosan, hogy az ígék teljesen másról tanúskodnak és tesznek bizonyosságot, mint amire felhasználták őket.

Ezt Brown is tudja magába legbelül, különben nem használta volna a „néhányan” meghatározást, amivel el akarta bagatellizálni a remegők és hanyatt esők számát. Ezzel is csak saját belső bizonytalanságát árulta el.

A felsorakoztatott ígék, a következőkről tudósítanak és informálnak minket: Isten több ízben beavatkozott a természetbe. Megrázta a földet, mennydörgést és villámlásokat okozott hatalmas kürt zengés robajával kísérve. Füstölgött a hegy és az egek fundamentumai inogtak.

Isten tehát mindig a természethez nyúlt és azok alapjait rázta meg. Az emberek, pedig elhűltek a félelemtől, ijedelemtől és rémülettől.

Láthatjuk a mai ébredés és az akkori történések közötti különbségeket. Ma nincsenek, és nem kísérik ilyen természeti jelenségek az ébredés összejöveteleit. Helyette egy idegen önkényes erő uralkodik az ottani emberek testén. Megrázza őket, és kontrolálatlan állapotba taszítja őket. Ezek a jelenségek és megtapasztalások semmiféle képen sem egyeztethetőek össze olyan eseményekkel, amikor az ember félelmében reszket vagy a föld mozgása közben veszti el az egyensúlyát. Szomorkodom és sajnálkozom azokon, akik ezt nem látják. Akik nem látják az igazságot és az értelemet, hanem inkább hisznek a hamisságban. Mert amikor Brown, félre magyarázza a szavak jelentését és értelmét, bizony hamisságot, csalást követ el mind azokkal együtt, akik ugyan ezt művelik. A félelem és rettegés szavakat nem lehet felcserélni a remegés és rázkódás szavaira. Teljesen más az értelmük és a jelentésük is. Így ha a szavakat felcseréljük az ige versekben, azok teljesen elvesztik értelmüket és józan logikus mondanivalójukat. Még ha fel is cserélik a szavakat, Isten felszólítását, miszerint „féljétek és rettegjétek az Urat” vagy „félelemmel és rettegéssel műveljétek azt”, látjuk a tudatos végrehajtási utasítást.

Ám az ébredésben ezek a remegések rázkódások nem tudatosan mennek végbe, hanem kontrolálhatatlanul, külső erő hatására. Tehát még így sem állja meg a helyét az igazságban. Ha pedig a behelyettesített remegés, rázkódás szavakkal olvassuk egybe az ígét az kb. így hangzana: „remegjétek és rázkódjatok az Úrnak” vagy „remegjétek és rázkódjatok az Úrban” vagy „remegtessétek és rázzátok az Urat” vagy „remegéssel és rázkódással műveljétek azt”.

Lássuk be, hogy ez nem helyes, nem józan, nem logikus és nem Istentől van.

Röviden és tömören az eredeti szavak jelentését (félni és rettegni), minden Krisztusban lévő keresztény tudja és ismeri. Ez, pedig nem a remegés és rázkódás. Sokkal több rétegű a mondanivalója, mely magába foglalja többek között a hitet, tiszteletet, engedelmisséget, igazságban járást, bűn elhagyást, szeretetet stb. egyszóval mindent, ami egy Istenfélő ember lelkében kell, hogy legyen.

A hanyatt eséseknél hasonlóan ugyanez a helyzet (Téves és Hamis Keresztény tanítások). Az ott említett ige versek figyelmes végig olvasása után, észre veheti az ember, hogy az ígék nem magatehetetlen, kontrolálhatatlan és öntudatlan állapotban történő hanyatt esésekről szólnak. Az Úr megnyilatkozik fényességben, hangjának robajában, látomásban stb. és az említett személyek a rémülettől, ijedségtől, riadalomtól és megdöbbenéstől mindjárt arcra borultak előre teljes tudati állapotukban. Némely esetben, az Úr jelenlétében elszállt az ember testének

ereje az elé táruló látványtól. A tudatukat és az önkontroljukat viszont nem veszítették el, az továbbra is megmaradt. Az Úr akarata nem az elgyengítés volt. Nem ez volt a célja, hiszen megerősítette, és talpra állította a prófétát. Az emberek a rémülettől mindjárt összehúzott csecsemő pózban borultak arccal előre a föld felé, mint aki imához készül. Még a szemüket sem merték kinyitni. Ezekkel az eseményekkel nem lehet alátámasztani és bizonyítani a mai karizmatikus öntudatlan hanyatt eséseket.

Ezek az emberek nem az Úr jelenlététől és megnyilatkozásától esnek hanyatt. Egy idegen szellemi erő veszi át az uralmat a tudatuk és a testük felett. Kiiktatja a tudatott, és a test eldől. Ez nem az Isten Szent Szellemének a munkája! Bár sokan annak tudják be.

Brown bármennyire is szeretné elbagatellizálni az ilyen jelenségeket azzal, hogy csak néhányan vannak, akik ezt megtapasztalják, és nem ezek a jelenségek éltetik és adnak alapot az ébredésnek, a valóságban és a gyakorlatban pont az ellenkezője történik és az ellenkezője tapasztalható meg. Azt mondják, hogy ez csak Istentől lehet, hiszen ezek hatására az emberek megtérnek és elhagyják addigi bűnös életüket. Tehát aki azt feltételezi, hogy ezek nem Istentől vannak, hanem esetleg a Sátántól, ez automatikusan arra enged következtetni, hogy a sátán megtért és a jó útra lépett.

Megtért a Sátán?

Valóban megtért volna a Sátán, és rálépett volna a jó útra, hogy az embereket Isten és Jézus elé vezesse a nyelveken szólással, remegéssel, hanyatt eséssel stb.? Vagy ha nem, akkor mégis mi a célja ezzel? A válasz nem annyira bonyolult, mint amilyennek talán látszik. Elég, ha csak körbenézünk a nagyvilágban és megnézünk más olyan keresztény felekezeteket, akikről teljes bizonyossággal tudjuk, hogy nem az igazságban járnak. Nincs meg bennük Krisztus Lelke és nincs személyes kapcsolatuk Jézussal. Tanításaik nagy részben ellent mondanak Isten szavának, a Bibliának. Mégis sokan úgymond jó útra, a megtérés útjára léptek. Közülük is sokak imádságai, kérései és hálaadásai meghallgattatnak. Csak annyi a különbség, hogy náluk nem történnek erő megnyilvánulások, mint pl. hanyatt esés, nyelveken szólás, remegés és rázkódás, sikoltozás, szünni nem akaró nevetés, öntudatlan és kontrolálhatatlan állapot stb..

Ezek a felekezetek sem hajlandóak elfogadni más érveit, mivel magukat tartják az igaz út képviselőinek és tulajdonosainak. Mivel náluk is történnek megtérések, nyugodt szívvel mondhatják az őket vádolóknak, hogy miért lennének a Sátán csapdájában és félrevezetésében, ha a jó útra tértek. Hisznek Istenben, hisznek Jézusban, nem lopnak, nem csálnak, nem hazudnak, nem ölnek stb. szóval betartják az Isten törvényeit. Vajon a Sátán akarja, hogy jó útra térjenek azok is? Megtért a Sátán? Természetesen nem erről van szó. A Sátán nem tért meg, csak éppen megcsal és félrevezet. Eltereli a hinni, és üdvösségre jutni akaró keresztény emberek figyelmét egy nagyon fontos sorsdöntő tényezőről, mely nélkül az ember nem üdvözülhet, és nem ismerheti meg az igazságot és Istent.

Ez képezi valójában a keresztény hit meggyőződéses alapját és lényegét az emberben.

Az ébredés tagjai közül is sokaknak, csak az erő megnyilvánulásai adnak biztosítékot hitüknek.

Mint azt korábban már láthattuk, és ahogy arról előző könyvemben már részletesebben is beszámoltam, ez a fajta szellemi erő megtapasztalás nem képes újjászülni az emberi szívet. Nem képes létrehozni valós személyes kapcsolatot Jézussal. Nem tudja megtisztítani szívünket és megbocsátani vétkeinket.

Az Úrtól való Szent Szellem általi újjászületés az alapja a keresztény hit igazságának. Az Istennek való elpecsételés az örök életre, a feltámadásra. Csak így lehetünk az Úrban és Ő is mi bennünk. Csak így lehet személyes kapcsolatunk vele, és csak így ismerhetjük meg Őt és az Ő igazságát. Azt is kifejtettem, hogy ez az erő, melyet a karizmatikusok a Szent Szellem erejének tartanak, nem az Úrtól van. Ez nem az Úr Szelleme, csak utánózni akarja azt. (Míg Isten szelleme vakítóan lenyűgöző dicsőségben és hófehér tisztaságban tündököl, addig ez a hitető lélek langyos gyomrot forgató, taszító összesített sárgában világít). E szellemi erő megnyilvánulásait nem lehet alátámasztani Bibliai eseményekkel. Egyáltalán nincs benne Istentől eredő szellemi józanság és bölcsesség. Ezért ha figyelmen kívül hagyjuk eme erőhatásokat, mindjárt szemünk elé tárulnak a hamis tanításaik, ahogy más keresztény felekezetek téves és hamis tanításai is. Ha pedig már hamis tanításokról beszélünk, az már megkérdőjelezi az igazságban való járást és az igazság ismeretét. Megkérdőjelezi a Krisztusban való létet és a Krisztus lelkének létét az illetőben.

Ezért a kérdés nem az, hogy vajon megtért-e a Sátán, hanem inkább az, hogy sikerült-e neki félrevezetni bennünket, téged és engem Jézusra, Istenre hivatkozva, hamis tanításaival, látványos erő-megnyilvánulásaival, új kijelentéseivel stb.? Sikerült-e megtévesztenie és eltérítenie minket az üdvösség útjától a Názáreti Jézus Krisztustól? Miénk lett-e már az élet

kenyere és az élet vize vagy valójában még mindig csak keresünk és szomjazunk rá megleégítetlenül? Megtaláltuk-e már Jézust és bennünk él-e már, vagy csak addig a felismerésig jutottunk, hogy el tudjuk fogadni általános tényként az Ő személyét és megváltását?

Nyilván akiben ott él már Jézus az, az igazságot keresi, és azt is hirdeti. Az ilyen illető nem akar és nem is fog hamisan tanítani másokat, csak azért, hogy önös érdekeit és nézeteit védje. Korábban már olvashattunk azokról a bizonyos téves és hamis („más”) tanításokról, melyek nem az igazságból származnak (II. Kor. 11; 4.).

Ezek a tanítások **más** Jézust tárnak elénk és **más** evangéliumot hirdetnek, mint a valóság. Tagjai, pedig **más** lelket vesznek, nem, pedig a Krisztus Szent Lelkét.

Nem csak attól válik valaki hamis tanítóvá, hogy Jézust nem fogadja el testben megjelent Istennek és Krisztusnak, hanem az is, aki azt tanítja, hogy Jézus mindenkit meg akar gyógyítani testileg, mintha már itt lenne a teljes testi megváltás ideje. Valamint, hogy Jézus mindenkinek, aki benne hisz anyagi bővelkedést akar biztosítani. Ezek a tanítások hamis képet festenek Jézusról és az igazságról. Szorosan kapcsolódik ehhez a más evangélium hirdetése, mert azok az egyetemes testi gyógyításról és anyagi jólétről, a bővelkedésről szólnak központi üzenetként, nem, pedig a szeretetről, alázatról és bűnmegvallásról. Ez így képmutatáshoz vezet. Amikor is úgy gondolják sokan, hogy a vagyoni helyzetük jelenti és jelképezi az Isteni áldást. Mind ezt a vakságot és hitetést, pedig egy más lélek biztosítja, mely nem az Isten Szent Lelke. Más lelket vesznek, mely a testre gyakorolt hatásaival és a tudatos elme rövid kiiktatásával akarja elhíttetni az emberekkel azt, hogy jó helyen és jó úton haladnak.

Tanítások

Hamis és téves tanításaikat, pedig a megtapasztalások szülik és képezik. Legyen az, testi megtapasztalás vagy új kijelentésnek a megtapasztalása, mely nem egyeztethető össze Isten beszédével.

Az első és legfontosabb ilyen tanítás a második megtapasztalás, a tüzes Szent Szellem keresztsége. Innen kezdődik és ez ad alapot az ébredésnek. Mint azt tudjuk Istentől nincsen kétszeri Szent Szellem keresztsége. Az embert csak egyszer keresztteli meg Jézus az Ő Szent Szellemével. Nem lehet azt többször venni. Jézus csak egyszer tud elpecsételni az örök életre, és csak egyszer tud beléd költözni, nem többször. Csak egyszer születhetünk újjá Jézustól az Ő Szent Szellem által, nem többször. Ezt, pedig minden olyan kereszténynek tudnia kell, aki már az Úrban van és Krisztus is benne. Aki mást tanít, az hazudik. A többszöri Szent Szellem keresztséget nem támasztja alá semmilyen Bibliai ige, sem Jézus szava. Aki mást mond, az hazudik, és csúffá teszi Istent. Isten nem cirkuszi mutatványos. Az ilyen ember kiforgatja az ige jelentését és az írók szavait, kijelentéseit. Akinek szívébe már beköltözött Jézus, a mindenség Ura, az megszabadult, megigazult, megbékélt, megelégtetett stb., mert őszintén beismerte és megbánta bűneit neki, és be is hívta Őt a szívébe. A második tüzes Szent Szellem keresztsége, mely általában kézrátétel által történik, és öntudatlan hanyatt eséssel jár ill. nyelveken szólással, nem Istentől van. Isten így nem cselekszik az övéivel. Isten nem cselekszik haszontalan, értelmetlen, logikátlan és ésszerűtlen dolgokat gyermekei szellemével és tudatával. Ő nem taszít hanyatt, és nem veszi el a tudatodat, önkontrolodat önkényesen.

Ezt követi a nyelveken szólás. Egy kis többlet a zavarkeltéshez. Ezek a nyelveken szólások szinte egytől-egyig ellenőrizhetetlenek. Még egy komoly magyarázó sincs, aki tudná azok igazi valódi jelentéseit. Ennek ellenére nagymértékben gyakorolják és szorgalmazzák, mert ez biztosítja őket a Szent Szellem jelenlétéről. Ettől tesznek Istentől mindent magukban. De miért is bonyolítaná túl Isten az emberrel való személyes kapcsolatát, ha azt egyszerű őszinte értelmes anyanyelven is megteheti. Az ember nem ismeretlen nyelveken szólással bánja meg a bűneit, és ad hálát bizonyos dolgokért. Ha tudatosan imádkozni akarunk valakiért vagy valamiért, vagy kérni akarunk valamit, azt sem nyelveken szólással tesszük. Miért kell, hát Isten gyermekének manapság a nyelveken szólás, ha az a kezdetekben jelként adatott. Valójában az érzi annak szükségét, aki nincs meggyőződve arról, hogy Krisztus Lelke benne van. A nyelveken szólás jelként adatott annak idején az evangélium terjedése korában (Téves és hamis keresztény tanítások). Manapság a nyelveken szólás mesterségesen felgerjesztett jelenség. Csak annyi a célja, hogy az embert abban a hitben tartsa, hogy benne van a Szent Szellem. A nyelveken szólást több igével is alá akarják támasztani. Leginkább a Korinthusiakhoz írt levélből idéznek. Úgy gondolják, Pál Apostol abban a levélben a nyelveken szólásról tanít, holott erről szó sincs. Éppen az ellenkezője történik. Aki rendelkezik megfelelő rálátással, az észreveheti, hogy itt feddésről, helyreigazításról van szó.

A Korinthusiak is beleestek a ma észlelhető karizmatikus ébredés csapdájába. Pál a nyelveken szólás zűrzavarában próbált valami rendet teremteni.

Persze ezt az ébredés hívei nem akarják elismerni és belátni.

A Szent Szellem jelenlétének és bennünk való lakozásának nem a nyelveken szólás a bizonyítéka. Nem csak abban az illetőben lakik Isten Lelke, aki nyelveken szól. Aki az ellenkezőjét tanítja, az hazudik. Nem a nyelveken szólás a kapcsolatunk Istennel és nem is a nyelveken szólás újítja meg és szüli újjá a szellemünket, tudatunkat, hanem a személyesen Jézusnak tett őszinte és alázatos bűnvallás. A nyelveken szólás nem ad élő valóságos bizonyosságot a meggyőződéshez az ember szívébe és elméjébe.

Aki mást mond, és mást tanít, az hazudik.

Szabadulások: Ki szabadít meg kit, és miből vagy kitől?

A tapasztalat és a gyakorlat azt mutatja, hogy a karizmatikus összejöveteleken történő remegés, sikítás, vonyítás, önkontrol elvesztése, mely egy erő hatására történik, szabadulást jelent. A tény viszont az, hogy akiben Jézus Lelke lakik, azokat Jézus már megszabadította és valóságosan szabadok is lettek minden szellemi szorongástól, félelemtől, depressziótól, komplexusoktól stb. Tehát csak azokkal történhet ez meg, akikben nincs ott az élő Jézus Szent Szellem. Akikben ki-be járkal egy bizonyos hitető démon. Az Isten szerinti szabadulás és szabadítás tehát csak olyan személyből lehetséges, aki még nem Krisztusé és szellemét, tudatát megkötözte egy démon. Ezek a szellemi fogyatékos vagy ördögös emberek. Ilyenekről több helyen is olvashatunk a Bibliában. Valójában ezekből az emberekből történő ördög ill. démon üzése jelenti a valós szabadítást. Ám ismereteim szerint egy karizmatikus neves személy sem járja azokat a létesítményeket, szanatóriumokat és intézményeket démon és ördögűzés céljából, ahol ilyen embereket kezelnek és tartanak nyilván. Ezek után kijelenthetjük, hogy egy nagyfokú hitetéssel állunk szemben.

Ezért nem állja meg a helyét Brown állítása ill. vádja, mely szerint a kritikusok, ha nem fogadják el a karizmatikusébredést a velejáró jelenségekkel és megtapasztalásokkal, akkor hasonlóak azokhoz, akik nem fogadják el Jézust Krisztusnak, és hamis prófétának tartják Őt. Az olvasott tények miatt, helytelen az érvelése is, amit, Mát. 9; 34. igeversével akar igazolni ill. alátámasztani, amiben azt olvashatjuk, hogy a farizeusok azzal vádolják meg Jézust, hogy az ördögök fedelme által űzi ki az ördögöket. A már megismert gyülekezeti szabadulásokat esetében egyáltalán nem beszélhetünk valós démon és ördögűzésről. Ezek a szabadulások ill. szabadító szolgálatok, korántsem egyeznek meg az igazi démonűzéssel.

Imádság: Sok karizmatikus gyülekezetben az imádkozás körül is vannak téves nézeti hibák. Azt tanítják ugyanis, hogyha valamit kérünk Istentől, annak meg kell adni a pontos adatait, mint pl. színét, méretét, anyagát stb. Ez, pedig pontosan azt sugallja, és arra enged következtetni, hogy Isten nem mindenható, nem lát bele az emberi szívekbe és gondolatokba. Isten tudatlan, akinek a szájába kell rágni mindent. Szerencsére a valóság nem ez. Hiszen Isten a szívekbe lát, és már előtte tudja, hogy mit akarsz, mielőtt kiejtenéd a szádon. Nincs szüksége egyáltalán méret, szín és anyag meghatározásra. A lényeg az, hogy kell-e, vagy sem? Létszükséglet és fontos-e, vagy csak egy kis plusz kiegészítés? Isten sokkal jobban tudja azt, hogy mire van valójában szükségünk. Továbbá téves nézet az is, hogy kéréseinket úgy kell Isten elé tárni, mintha azokat már megkaptuk volna Jézustól az Ő kereszthalálával, és azt csak el kell fogadnunk, és hálát kell adnunk érte. Ilyesmirel sehol nem olvashatunk, és nem tanította a keresztény elődeink közül senki sem. Jézus sem jelentette ki, hogy már félre van téve számunkra minden kérdés, csak fogadjuk el és adjunk hálát érte. Istennek nincs könnyű dolga a több milliárd kéréssel szemben, főleg, ha azok még keresztezik is egymást és az Ő akaratát.

Istennek nagyon bölcsen kell eljárnia a kérésekkel szemben. Hiszen a legtöbb kérése az embernek nem biztos, hogy a későbbiekben hasznára válna, ha azok teljesülnének. Ezért hát nem kell kétségbe esni, ha valamelyik kérésünk nem teljesül rövid időn belül. Nem biztos, hogy azért nem adja meg az Úr, mert kishitűek vagyunk vagy, mert nem adtuk meg a pontos adatokat a kérésünk tárgyáról. Isten nem mutatványos cirkuszi varázsló és nem is a mesebeli kívánságteljesítő manó vagy tündér. Isten akkor ad meg valamit, ha annak eljön a megfelelő ideje, és nem ütközik az Ő tervével. Ennek ellenére ki lehet erőszakolni dolgokat tőle, de ez a későbbiekben egyáltalán nem biztos, hogy az egyén tényleges és valós hasznára válik.

Tehát imánkba érdemes belefűzni, hogy: (... legyen meg az Úr akarata szerint.) mert ez kedves Ő előtte. Akiknek van egy vagy akár több gyermekük, azok a szülők tudják, hogy nem

teljesíthetik szereteteik minden kívánságait. Akik pedig bölcstelenül az első szóra ugranak, hogy mindent megadjanak csemetéiknek, azok gyermekei lelkileg félrenevelődnek és ez a későbbiekben nem válik hasznára se, neki se a közvetlen környezetének.

Tehát nem csak azok számítanak hamis tanítóknak, akik tagadják Jézus Isteni, Krisztusi mivoltát, hanem mind azok is, akik másképp tanítják az írásokat és azok valós értelmét és mondanivalóját.

A sátán nem tért meg, de bőven elég neki az is, ha azokat, akiket nem tud a romlottság állapotában megtartani, mert azok kitörni és változtatni akarnak, szépen eltereli és félrevezeti őket arról a helyes útról, mely személyesen az élő Jézus Krisztushoz vezet. Bőven elég neki, ha nem érnek célba. Ezért minden elképzelhető megtesz. Gondoljunk csak a tíz szűz közül arra az ötre, akik nem vittek magukkal elég olajt és mire megérkezett a vőlegény az olajuk elfogyott (Mát. 25:).

De nézzük meg az ítéletet is, amikor Jézus keresztény embereket utasít el magától, mert azok nem az Isten akaratát cselekedték. Nem értették meg az evangélium igazi mondani valóját és mély értelmét, mely nem a csodákról szól és nem is a felesleges bölcselkedésekről.

Ezzel ellentétben a tapasztalat azt mutatja, hogy a karizmatikusébredés, motiváló és mozgató rugója igenis a különböző, érzéki megtapasztalások. Mind e mellett, pedig folyik a bölcselkedő tanítások sorozata, mintha azok ismeretétől függne az igazságban való járás. Valójában ettől ébredés az ébredés. Az idegenek felé történő önfeláldozó önzetlen szeretetnyújtás a háttérbe szorul. A lényeg és a hangsúly már csak a csodák felé irányul. Fel kell gerjeszteni a hitet magunkban oly annyira, hogy a „Lélek” által hatalmas csodák történjenek Jézus nevében. Hiszen ha a kezdeti időben történtek és működtek csodálatos gyógyulások és ördögűzések, akkor a jelen korban is kell, hogy működjenek, amíg az Isten Szent Szelleme köztünk és bennünk van. Ez a célirány! Természetesen ez az időszak is beköszönt majd a világtörténelmünkbe, ahogy az kiderül a Szent Írásból. Ám az, az idő már az elközelgő Antikrisztus megjelenését fogja jelezni számunkra. Akkor fog megkezdődni a keresztény hitű emberek rostálása, mely az Antikrisztus jelenlétében fog kiteljesedni. Akkor éri el csúcspontját, amikor az embereket kötelezni, ill. kényszeríteni fogja az ő bélyegének, pecsétjének felvételére és viselésére. Az ember természetesen választhat és dönthet majd e felől, de tudniuk kell, ha megtagadják, azzal a megélhetésüket teszik kockára.

A Máté evangéliumában olvasott keresztények ítélete igen érdekes képet tár elénk, hiszen Jézus olyan keresztényeket utasít el magától, akik az Ő nevében gyógyítottak és ördögöket űztek. Ő szívüket megcsalta a Sátán és nem értek célba, pedig mindvégig abban a hitben voltak, hogy jó úton haladnak.

Ezek szerint igen is élhetnek keresztény emberek megcsalattatásban, és ez nem csak az ébredés hívein kívül eső keresztényekre, hanem ugyanúgy a karizmatikusokra is vonatkozik. Sőt ki is emeli a Szent Írás a rájuk vonatkozó jellemző vonásokat, mely a Jézus nevében történő természet feletti csodákra utal. Nem engedhetjük meg magunknak, hogy a különböző megtapasztalások elvakulttá tegyenek minket, amikor Isten józanságra, bölcsességre és tisztánlátásra szólít fel minket. A prófécia szerinti jövő igen érdekes fordulatot vesz, hiszen Jézus visszajövelekor az ítélet során sok keresztény elutasításra kerül majd. Olyanok, akik teljesen elfogultak odaszánással szolgálták a hitüket vallásuk tanítása szerint. Ők abban a hitben éltek ill. élnek, hogy az Urat szolgálják s valójában tudatlanul mégsem. Feltétel nélkül és nagy elfogultsággal minden jelenséget elfogadnak Istennek tudva be azokat. Az utolsó időben és napokban valóban megsokasodnak majd a természetfeletti csodák, ahogy azt olvashattuk a Bibliában. Oly annyira, hogy az Isten által küldött két tanúbizonyságának csodatételei nem fogják lenyűgözni az embereket, pedig azok Istentől jönnek (Jel. 11; 3-12.). Jobban hisznek majd az Antikrisztusban és annak csodatételeiben. Ezért amikor a két

tanúbizonyyságot megöli az Antikrisztus, az emberek örvendezni fognak és ajándékot küldözgetnek majd egymásnak.

Ezért a kérdés lényege már régen nem az, hogy monopóliuma van-e a Sátánnak a csodák felett, ahogy azt M. L. Brown feltette. Ettől függetlenül a Szent Írás több helyen megemlíti, hogy a Sátán e világ fejedelme, Istene és Ura, aki sok esetben a világosság angyalának mutatja magát. Beül majd az Isten házába, az Isten gyülekezetébe és Istenként mutogatja magát. A jövőben megsokasodó csodák nem jó felé viszik az emberiséget. Noha ez az evangélium hirdettetik majd az egész világon, és a csodák is megsokasodnak majd, mégis a szeretet elhűl és visszahúzódik a világban. Ezzel szemben megsokasodik a szeretetlenség, képmutatás, hamisság, gyűlölet, álszenteskedés stb.

Isten szeretetteljes Szent Szellem, pedig félre lesz tolva az útból, ahogy azt a Biblia is leírja. Csak így tud teljességre jutni az Antikrisztus, akiben a Sátán ereje fog lakni. Jézus azt kérdezi, hogy vajon talál-e hitet az Ember Fia a földön, amikor eljön? (Luk. 18; 8.). Nyilván azért lesz itt az ideje az Ő eljövételének, mert a világ hamissá, képmutatóvá, álszenté válik és már nem lesz, aki megtérjen igaz tiszta szívből Őhozzá, mind annak ellenére, hogy a világon ezt az evangéliumot hirdetik majd, valamint a csodák és egyéb jelenségek, megtapasztalások száma is megnövekedik. Olyan világ lesz majd, amit most még nem egészen tudunk elképzelni és elfogadni. Amikor is a keresztény világ behódol az eljövendő Antikrisztusnak és Istenre hivatkozva, üldözni fogják az igazhitű keresztényeket. Gyülekezetekben fogják őket megalázni, megszégyeníteni és bántalmazni. Sokan botránkozni fognak és elárulják egymást (Mát. 24; 9-12. Ján. 16; 2-3.). János is elképedve és megdöbbenve csodálkozott a látomásban elétároló jövőképen.

Egy bíborba, skarlátba, aranyba és drágakőbe öltözött parázna asszonyt látott, aki egy arany poharat tartott a kezében, tele utálatossággal és az ő paráznaságának tisztátalanságával. A neve: Titok. Ő a föld utálatosságainak anyja, aki egy vörös fenevadon ült teljes léven a káromlások neveivel (sok vízen (népen, nemzetén), hét hegyen, hét király). Ez az asszony lerészegedett a Szentek és a Jézus bizonyosságtevőinek a véréből (Jel. 17;). Ő ama nagyváros, melynek hatalma van a föld királyai felett.

Kivel vagy mivel lehet beazonosítani ezt a nagy paráznát, a nagy Babilont? A jövőre nézve ez a nagy kérdés a keresztények számára, nem, pedig az, hogy hogyan lehetne még nagyobb csodákat elérni, produkálni és kicsikarni, kiereszokolni Istentől.

Keresztény mivoltunkat tekintve vajon hova tartoznánk, ha megélnénk azt a kort? A nagy paráznához, akiknél megvan a kegyesség szent látszata, ám valójában nem ismerték meg az Urat, vagy azokhoz az igazhitű keresztényekhez, akiket az előbbiek üldöznek majd Jézus bizonyosságtételéért, kikben valóban az Úr igaz, szeretetteljes Szent Szellem lakik. Akik nem a csodákra hajtanak, hanem azt nézik, hogy kinek mikor és hol tudnak önzetlen segítséget nyújtani személyesen a közvetlen környezetük mindennapjaiban.

A sátánnak nincs monopóliuma a csodák felett

Nem is lehet, hiszen az élet teremtésénél nincs nagyobb csoda. Isten életet adott, életet teremtett. A sátán csak a meglévő, megteremtett dolgokkal tud manipulálni, életet teremteni nem képes, így nem is lehet monopóliuma. A Szent Írást olvasva láthatjuk, hogy a lényeg és a hangsúly nem a csodák hamisságán van, hanem azokon az embereken, akik a csodákat és jeleket művelik. A Biblia egy árva szót sem ejt „hamis” csodákról vagy jelekről. Azt mondja, hogy „hamis” próféták és apostolok, akik csodákat és jeleket tesznek. Láthattuk, hogy az ítéletkor megtagadott keresztények is Jézus nevét használva gyógyítottak, ördögöt űztek és cselekedtek más egyéb csodákat, mégis hamisaknak bizonyultak az Úr előtt. A csodák nem az ember érdemei, mert azok nem az övéké, hanem az Istené, aki a Lelki ajándékokat is osztogatja. Az emberé az, amit gyakorlatilag cselekszik és mond. Tehát nem a csodák valóságán vagy hamisságán van a hangsúly, hanem a hitetésen, a megcsalattatáson. Ettől függetlenül a Sátán is tud hatalmas jeleket és csodákat produkálni a hitetés és félrevezetés érdekében. A Bibliában számtalan ilyen esetről olvashatunk. A Sátán e világ Ura. – Annak adom, akinek csak akarom – Mondta egykor Jézusnak. Ezt sohasem szabad szem elől téveszteni. Ha Jézust, Isten Fiát ilyen hatalommal kísértette meg, szerintem nem szabad lenézni és figyelmen kívül hagyni a Sátán hatalmát. Aki ezt teszi az meggondolatlan, vak, elfogult és bölcstelen. Ezek azok az emberek, akik azt mondják, hogy nem kell ennyire óvatosnak lennünk, hanem minden megtapasztalást vakon és kommentár nélkül el kell fogadnunk.

Michael L. Brown szerint Isten nem int minket **óvatosságra** és az Isten ígéje, sem tárja elénk sehol ezt az intelmet. Ennek ellenére, aki figyelmesen olvassa a Bibliát, mégis csak talál óvatosságra buzdító intelmeket: (Mát. 7; 15.) -... óvakodjatok a hamis Prófétáktól...

(I. Ján. 4; 1.) -... ne higgyetek minden léleknek... sok hamis próféta jött ki a világba... (I. Thes. 5; 6. 8.) -... ne aludjunk... legyünk éberek és józanok... (I. Pét. 5; 8.) -... Józanok legyetek, vigyázzatok... (Luk. 21; 36.) -... Vigyázzatok... Stb. Azaz, ne legyünk vakok! Ne elvakult, önfeledt mámor ittas rajongással kövessük az Urat! Ne tévesszük össze ezt a fajtakövetést a hit erősségével és az Úr iránti bizalommal. Aki nem elfogultan, vak rajongással követi az Urat annak hite és bizalma nem kisebb Jézus iránt. Az óvatosságra intés nem az Istennel való személyes kapcsolatra vonatkozik, semmi köze sincsen hozzá. Az óvatosságra intés a minket érintő külső hatásokra és tényezőkre vonatkozik!

Michael L. Brown a következőt kérdezi tőlünk könyvében a 163. oldalon: „Vajon ebben a könyvben monopóliuma van-e az ördögnek a csodák felett?” – Aztán ki is jelenti fennhangon – „Egyáltalán nem!”. Valójában itt nem csodákról szól a dolog, hanem a hitetésről. Én, egy neves karizmatikust sem ismerek és nem is hallottam egyről sem, aki a kórházakat vagy a fogyatékosok számára fenntartott szanatóriumokat látogatná démonűzés és gyógyítás céljából. Melyik az a karizmatikus nagy híres és neves keresztény ember, az ébredési mozgalomban, aki születésétől fogva vakot, süketet, sántát, nyomorékot, bénát, szellemi fogyatékos gyógyít? Van ilyen egyáltalán? Létezik ilyen ember? Én nem tudok róla és szerintem a világ sem. Akkor most milyen csodákról is van szó? Ezek szerint tehát nem a csodák feletti monopóliumról kell beszélnünk, hanem a hitetés feletti monopóliumról, ami köztudottan a Sátán kezében van. A hitetés feletti valóban monopóliuma van a Sátánnak! A hitetés kapcsán Michael L. Brown értetlenül kérdezi könyvében több helyen is, hogy mi köze van a mai karizmatikusébredésnek a megjövendőlt Sátáni nagy hitetéséhez és megcsalattatásához. Ezek szerint M. L. Brown még mindig homályban tapogatózik, vagy esetleg azt akarja ezekkel a kérdésekkel tudatni velünk, hogy a karizmatikusébredésnek semmi köze sincs a Sátán általi

félrevezetésnek. A legjobb lesz, ha megpróbálunk mélyebb betekintést nyerni a dolgok mögé. Vajon hogyan lehet valaki megcsalatra keresztény létére, ha Istenben és Jézusban hisz?

Amint figyelmesen olvastad az eddig leírtakat, vagy ha esetleg már olvastad a „Téves és hamis keresztény tanítások” c. könyvet, akkor biztos tudod már a választ.

Először is Isten Szent Szelleme nélkül nincs személyes kapcsolatunk vele, így nem is ismerhetjük meg Őt. Az Igazság Lelke nélkül nem ismerhetjük az igazságot, és nem érthetjük meg tisztán a Szent Írás lényegét, mondanivalóját és értelmét.

Az embert a bűnei választják el Istentől. Amikor az emberben ez a felismerés tudatosul és kész megadni magát Istennek olyan formában, hogy kész őszinte alázatos szívvel hozzászólva megbánni és beismerni a bűneit, az Úr Szent Szelleme akkor be is költözik, amint behívta Őt a szívébe, életébe. Ha te már megtetted ezt a döntést és lépést az életedben, akkor tudod, miről beszélek, hiszen be kellett, hogy költözzön hozzád az Úr Békessége, Szeretete és Megbocsátása az Ő Szent Szelleme által. Ha ez még nem történt meg, akkor próbáld meg nagyobb hittel és bizalommal, valamint őszintebben és alázatosabban, mert nincs semmi és senki más ebben a világban, akire számíthatsz, akiben bízhat, és aki mindenkinél jobban, feltétel nélkül szeret. Jézus példázatában ez az a kincs, amiért minden más értékedet eladnád. Ez az a pillanat, amikor meg kell tagadnod önmagad és az életed. Jézus legyen előtted, és ne a környezeteddel törődj. Zárkózz be a te belső szobádba. Az Úr ott van, és Ő is rád figyel. Várja, hogy szólj hozzá és mond ki bátran hittel, ami a szíveden van súlyként.

A Szent Szellemet csak Jézustól kaphatjuk személyesen a bűnöknek bocsánatára! Ő szüli újjá a szívedet. Bemerít és megkeresztel téged az Ő Szent Szellemével. Ad az Isten Lelkéből, hogy végre békességed legyen, és hogy megvilágosodjál.

Aki keresztény vallású létére, még nem békélt meg az Élő Istennel és nincs személyes kapcsolata vele a Jézus Krisztus által, azaz nem születtek még újjá Szent Szellemről, azok a Lélek nélkül, igazság és meggyőződés nélkül, fél lábbal még mindig a hamisságban és megcsalattatásban vannak.

Hamis tanítás megcsalattatás a Hitető Lélekvétellel kezdődik, mely a tévelygés erejét hordozza magában az ő megtapasztalható és átélhető jeleivel. Hanyatt esés, remegés, rángatózás, önkontrol és önakarat elvesztése, nehezen abbahagyható nevetőgörcs, nyelveken szólás stb. Az ilyen eseteknél valójában egy idegen szellemi erő lesz úrrá az emberen, ami nem a Szent Szellem munkája. Megpróbálja elhitetni, hogy ő az, de valójában nem képes Újjászülni az ember szellemét és tudatát. Nem képes bevinni Isten önzetlen szeretetét, megbocsátását, békességét, személyes valóságát, világosságát és igazságát az ember elméjébe, szívébe, tudatába. Az ember csak áll és lenyűgözve csodálkozik az átélt megtapasztaláson, ám az egésztől nem tud semmit. Nem történt meg a személyes kapcsolat az Úrral és így nem is kapta meg az élő bizonyosságot Ő tőle. Csak annyit tud mondani talán, amit Samaria népe is csodálkozva mondott Simon mágus ámtásaira – Ez igen, ez valóban Isten ereje! – De mi, akik a világosságban járunk, tudjuk, hogy Isten nem cselekszik erőszakkal és önhatalmúlag az ember szellemével és tudatával. Nem veszi át az uralmat felette. Ő meghagyja a szabad akarat döntési jogát az embernek. Tehát a fent említett jelenségek és megtapasztalások biztos nem Istentől vannak. Így azok automatikusan hamisnak bizonyulnak.

Ezt követik a hamis Tanítások:

- Ez a fajta megtapasztalás a második „Tüzes” Szent Szellem keresztség. (Erre semmilyen igei alap nincsen.)
- Ehhez kapcsolódik szorosan a szabadítás, miszerint a keresztyén emberben is vannak bizonyos Démonok, melyektől meg kell szabadulniuk. (Valójában, akit az Úr az Ő igaz Szent Szellemével keresztelt meg, azt Jézus valóságosan megszabadította.)
- (Azután már csak az ösztönünk működik ezen a téren, ama ő emberünk ám a hitből való engedelmesség, a hitnek szép harca meghozza a maga gyümölcsét és áldását.)
- Más Jézus prédikálása, aki szerintük mindenkit meg akar gyógyítani, és nagy csodákat akar művelni az emberekkel. Nem akarja, hogy az övéi közül bárki is beteg legyen.
- Más Evangélium prédikálása, mely szerint létezik a gazdagság Evangéliuma. Isten azt akarja, hogy az övéi bővelkedjenek. Ez jelképezi igazán az áldást. (Ezeknek a tanításoknak sincs semmilyen igei alapja.)

Ezek a téves hamis tanítások testiséghez, testies gondolkodáshoz vezetnek. Gyógyulás, jólét, gazdagság és kikapcsolódás, megpihenés a szellem betöltekezésével és a szabadításával. Mind ezt megalapozva a keresztyén zenei rajongással.

A karizmatikusébredés központi mondanivalója valójában a második „Tüzes Szent Szellem keresztség”. Egy olyan idegen lélek vétel, amelyet Brown szerint nagyon sok iskolás diák is megkapott már. Nem vallják be, de valójában ekörül forog minden. A központban szinte már nem is Jézus áll és a bűnvallás, hanem ez a Hitető Lélek az ő jeleivel együtt, Jézusra hivatkozva. Ezt szükséges így leírni, hogy megtudjuk, mi köze is van a jelen kor ébredésének az utolsó idők Sátáni és Antikrisztusi hitetéséhez és csodáihoz.

Most még lehet, hogy sokan nem látják az összefüggést, de remélem, amit most leírok, segít majd a megvilágosodásban.

Ez a Szent Szellemnek nevezett Hitető Lélek a jövőben hatalmas méreteket ölt majd. Terjeszkedni fog és sokan megkapják azt. A csodákra való buzdítás és az azért való könyörgés, meghozza idejében a várva várt eredményt. Beférkőzik a legtöbb keresztyén gyülekezetbe. Ehhez le kell folynia még egy –két generációnak, hiszen az antikrisztusi utolsó idő, még egy kicsit odébb van.

Mivel az igazságra már nem lesznek kíváncsiak az emberek, odafordulnak a „mesékhez” (Saját megtapasztalásokból alkotott tanítások) ezért Isten rájuk bocsátja a tévelygés erejét, (hanyatt esés, rángatózás, görcsös nevetés, önkívületi állapot, sikongatás stb.) hogy higgyenek a hamisságnak. Ez a hitető szellem, a tévelygés ereje rátelepszik Isten egyházára, és Jézus helyett önmagát fogja előtérbe helyezni. Ezzel szépen lassan félretolja az útból Isten Igaz Szeretetteljes Szent Szellemét előkészítve ezzel az utat az Antikrisztushoz. Ebben az időben megnövekednek a csodák és sokan, sok félleket művelnek majd, hogy mindenkit elhitessenek, ha lehet a kiválasztottakat is. Ezek között lesznek olyanok, akik prófétának és apostolnak neveztetik majd magukat. E szellemi sugallatot már megtapasztalhattuk néhány karizmatikus irodalmi kiadványon keresztül is, egy-két neves és ismert karizmatikus „nagy tanító” személyétől. De ugyan így a „második tüzes szent szellem keresztség” sürgetését és annak fontosságát is. Ezért aztán ez az Evangélium hirdetik majd az egész világon.

A Szent Írásban említett félretoltság nem a sokak által hitt, gyülekezet felvételét, elragadtatást jelenti. Minden félreértés ellenére a gyülekezet még itt lesz az Antikrisztus idejében. Azok pedig, akik a gazdagság és bővelkedés Evangéliumában bízva hittek, azok bizonyára nem fogják elhagyni a szerzett vagyonukat, és magukra veszik majd az Antikrisztus bélyegét, hogy megélhetésük továbbra is biztosítva legyen. Ekkor megtörténik majd a nagy szakadás. Akik pedig

felveszik magukra azt a bizonyos bélyeget ill. pecsétet, azok nem fognak üdvözülni. Képmutatás lesz és álszentelkedés a világban. Önzetlen szeretet nélküli világ, ahol csak a kegyesség látszata lesz meg. Nem lesz már, aki keresse az igazság a bölcsesség és a szeretet Istenét. Elkezdődik majd azon igaz keresztények üldöztetése, akik nem hódoltak be az Antikrisztusnak és nem vették magukra annak bélyegét. A gyülekezetekből kizárják őket, megverik őket és elárulják őket.

Már módja sem igazán lesz, hogy megtalálják az élő személyes kapcsolatot Jézussal. Hitető lelket lehet venni és lehet hinni az ő tévelygő erejének, de igaz tiszta őszinte szívből megtérők és Szent Szellemről újjászületett keresztények, már nem igazán lesznek. A minden fele élő Szentek kisebb csoportjai bujdokolni kényszerülnek. Az igaz tiszta hit nem fog terjedni tovább. Ezért is mondta Jézus: – Az embernek Fia, vajon talál-e hitet a földön, amikor eljön? Mondom, ez még egy kissé odébb lesz, addigra a karizmatikustanítások is változni fognak, a csodák és jelek gyakori és sokasodó megjelenésével párhuzamban. A hamis tanítók, hamis Apostolok és hamis próféták nyilván nem azért nyilvánulnak Isten előtt hamisaknak, mert szöges ellentétét állítják a Bibliának vagy, mert sátáni tanokat hirdetnek és terjesztenek. Úgy gondolom ez elég nyilvánvaló és egyértelmű.

Milyen erő kell hát ahhoz, hogy elhitessék, ha lehet a választottakat is? Nyilván olyan, ami nem áll messze az igazságtól, sőt nagyon is közel áll hozzá, de Isten előtt az ítéletkor mégsem bizonyulnak igaznak.

Tehát akik az Isten igaz Szent Szellem nélkül, de a hitető lelket megkapva jelekre, nagy csodákra és jóléti gazdagságra áhítoznak, azok megcsalattatásban vannak. A Sátán terve, hogy előkészítse az utat az Antikrisztus számára, akit az emberek isteníteni fognak. Le akarja utánozni, másolni Jézus Üdv munkáját, mind Szent Szellemben mind, pedig a feltámadásban. A célja, félretolni Isten Fiát és Szent Szellemét az útból, hogy aki akar, az se találhassa meg személyesen Jézust, hogy üdvösségre jusson. Az irány jónak tűnjon, de ne érjen célba az illető. Ezt nevezik hitetésnek és megcsalásnak, ami egyelőre még kezdetleges és kiforratlan, ezért nem látják és nem értik sokan. Mivel ennek az ideje csak lassan halad előre, ezért nem is annyira szembetűnő. Röviden és tömören ennyit a karizmatikus és az elkövetkezendő nagy hitetés összefüggéséről. Nagyon sajnálom azokat, akik nem látják ezt az Isten Szent Szellemének kijelentése által.

Ezért ha te az igazságra szomjazol, és azt keresed, azon nyomban vess el magadtól minden tanult bölcselkedést és tanítást! Vess el magadtól ezt a könyvet is, és azt mondom neked, hogy találj meg Jézust! Bánd meg neki alázatosan és őszintén a bűneidet és hívd be Őt a szívedbe! Mond meg neki, hogy szükséged van rá! Fogadd el Őt Uradnak, Istenednek és személyes megváltódnak! Nem fogsz csalódn benne, ha kellő alázattal, hittel és akarattal szólsz hozzá!

Ne aggódj, mert Ő majd kézen fog és vezetni fog téged. Ő megtanít majd mindenre, és nem kell, hogy ember tanítson téged Isten útjaira és megismerésére.

Amennyiben én a Brown szerinti kritikusokhoz tartozom, úgy nem ajánlottam volna fel az említett lehetőséget. Helyette azt mondtam volna, hogy hagyj fel az ébredéssel és tartozz az én keresztény vallásomhoz, mert ez, az igazi. De nem így tettem. Én azt akarom, hogy az Élő Jézust keresd és találj meg személyesen! Ő tőle kapjál ismeretet, és Ő tanítson személyesen téged. Szerinted ez rombolás, mérgezés, bénítás, gátolás, szétzúzás, nyomorítás és ki tudja még mi minden, amivel Brown vádolt és illetett többeket, közöttük engem is? Brown nem tudatosan olyan kijelentéseket tett könyvének 295. oldalán, melyek szintén a karizmatikusébredés híveinek és tagjainak bizonytalanságáról tanúskodnak. Rögtön ki is fejtem, hogy miért. Brown azt állítja, hogy nem az „átlag” karizmatikushívők és az „átlag” karizmatikusszolgálók feladata hogy megválaszoljanak és megfeleljenek a „kritikusok” beszédeire, állításaira vagy bizonyságaira.

Ezzel a mondattal gyakorlatilag akaratlanul is feljebb magasztatja magát és a „nagy” karizmatikustanítókat, a többi mindenki más „átlag” keresztény hívőkkel szemben. Ez, pedig rávilágít egy másik nagyon fontos dologra.

Brown szinte már csak statisztikai adatokban gondolkodik. Ez többször is visszatükröződik a könyvében leírt szavaiból, mondataiból. A hívők bizonytalansága, pedig az Istennel való személyes kapcsolat és az Ő személyes ismeretének a hiányáról tanúskodik. Ezért nem tudják sokszor, hogy kinek is van igaza, a „kritikusoknak” vagy az általuk nagy becsben tartott karizmatikustanítóiknak. Ám mivel karizmatikus alkalmon került közelebb Istenhez és Jézushoz, ráadásul ott is volt először része a különböző megtapasztalásokban, ezért több mint valószínű, hogy ő rájuk fog hallgatni és nekik fog engedni nem, pedig a „kritikusoknak”. A bizonytalanság és az ismeret hiánya, pedig azt jelenti, hogy nem történt meg valóságosan az Élő Isten Szent Szellem általi elpecsételés és újjászületés. Ezért nem tudnak sokan megválaszolni. Szükségük van irányításra, tanításra, oktatásra, vezetésre, hogy eljussanak egyfajta ismeretszerzésre. Holott akik már az Urban vannak elpecsételve az örök életre, újjászületve, megkeresztelve Szent Szellemmel, azokat nem kell, hogy ember tanítsa Isten ismeretére, mert az Igazságnak lelke elvezérel az igazságra, és Ő tanít az Ismeretre. Ő magyarázza az Írásokat. Mivel sok „átlag” karizmatikus nincs ebben az állapotban, ezért magasztatják és néznek fel és állítják be valami nagynak a karizmatikustanítókat. Természetesen ezzel nem azt állítom, hogy egy karizmatikus keresztényben sincs meg az Isten Igazi Szent Szellem, de nem szabad szem elől téveszteni azt a tényt, hogy sok kiválasztott is áldozatul esik az elhitetésnek, a tévelygés erejének.

Brown azt állítja, hogy írásaikkal azokon a karizmatikusokon akarnak segíteni, akik elbátortalanodtak az érvek és ellenérvek kavalkádjában. Irányt akarnak mutatni a rendetlenség kellős közepén. Én, pedig azt mondom, hogy akikben Krisztus Lelke lakik, azok nem bátortalanodnak el, hanem határozottan kiállnak az Úrtól kapott és tanított ismeret és bizonyság mellett, melyet nem emberektől nyertek.

Az Isten gyermekei számára nincs rendetlenség és kavalkád, hiszen előttük teljesen tiszta a Szent Írás lényege és mondani valója, hiszen a Szent Szellem vezeti őket. Azoknak tűnik zavarosnak, akiket nem Ő vezet. Brown és a többi „nagy” tanítók azon munkálkodnak, hogyan és milyen további tanításokkal tudnák még jobban elhallgattatni az igazságot. Ezt bizonyítja Brown egyik kijelentése, mely szerint a „kritikusokkal való vitás eszmecsere”, kidolgozott megválaszolásokat szült, mellyel az ébredés vezetőit segítik, teológiai kardjuk élesítésében és a szolgálati eszközeik finomításában. A Szent Szellemmel telt emberek Istentől tudják személyesen, hogy mi a helyes és mi az igaz. Nincs szükségük ellenérvek kidolgozására és teológiai kardélesítésre, mert az Úr mindig ott van velük. Bennük él és lakik a (szívükbe, elméjükbe, tudatukba) az Ő Szent Szellem által. Jézus személyesen akar lakni a te szívedben, szellemedben, tudatodban az Ő szent Szellem által. A Szent Szellem az Ő személyét képviseli bennünk. Ez, pedig nem erő ráhatás, hanem értelmi és tudati megnyilatkozás. Egy személyes állandó jelenlét, amit nem tudsz csak úgy kitörölni magadból. Ezért testvérem, he te bizonytalan vagy a kérdésekben és az ismeretben azt tanácsolom neked, hogy fordulj személyesen Jézushoz, hiszen ezért halt meg térted. Ő valami sokkal többet akar neked adni egy remegésnél, rázkódásnál vagy hanyatt esésnél. Ne félj, Ő nem kapcsolja ki a tudatodat és önkontrolodat az Ő jelenlétében. Ellenkezőleg. Megerősít téged. Ő hozzá közeledni és Őt, megtalálni nem lehet rajongással és felspannolt érzéki hangulattal. Csak is mély alázattal és őszinte bűnbánattal. Így tudja megismertetni veled önmagát és az Ő akaratát. Így tud elvezetni téged az igazság megismerésére. És ha már eljutottál erre a pontra, hogy világosságod legyen az Úrtól, rájössz, hogy amiről idáig írtam nem nevezhető borúlátásnak, ahogy azzal Brown vádolt minket.

Borúlátás – Rajongás

Brown szerint a karizmatikusébredésnek köszönhetően a kereszténység feltörőben van. Emberek ezrei kapják meg a Lelket rövid időn belül. Szerinte Isten terve és akarata, hogy ez így legyen.

Hatalmas méreteket ölt majd a világban, mert ez az aratás ideje is. Kitartó könyörgéssel elérhető lesz, hogy Isten hatalmas erővel meglátogassa ezt a világot. Ezt valamelyes értelemben el is fogják érni. Ezt segíti elő a tömeges rajongási hullám is.

Ezzel szemben a „borúlátó kritikusok” azt állítják, hogy az igazi tiszta hit az őszinte Krisztusi szeretettel együtt a háttérbe szorul. Az Isten Szent Szelleme félre lesz tolva az útból, mikor az Antikrisztusi időszak beköszönt. Az igazak, pedig üldöztetésben részesülnek.

Szerinted melyik kijelentés hordozza magában az igazságot? Mi lesz az igaz keresztények sorsa és szerepe a közeljövőben. Rajongásos imádat vagy a lassú elnyomás. Mit szeretnek jobban az emberek, az igazságot vagy a hamisságot? A jövőben ez a két jelenség várható párhuzamban, a keresztény világban egészen a nagy szakadásig. A kérdés ugye az, hogy melyik az igaz keresztények csoportja és vele együtt az, hogy te melyikhez akarsz tartozni. Borúlátás vagy rajongás? Ezekre a kérdésekre nagyszerű választ adnak a próféciai kijelentések.

Egy biztos, hogy az emberek nem kíváncsiak az alázatos bűnbánatra. Mivel ez az alapja az Istennek és az örökéletre való elpecsételésnek, ezért Jézus is csak felszínesen vagy csak idei-óraig érdekli az embereket. A bűntől való elszakadás igen nehéz az emberek számára. A világ a sötétségben vesztegel hamisan és igazságtalanul. Ezért aki az igazat szólja, az előbb-utóbb összeütközésbe kerül a hamissákkal. Ha Jézust megvetették, akkor az Ő igaz tanítványait sem fogják kímélni. Ebből automatikusan következik, hogy a hamisak mindig többségben vannak. Ezért igen „borúlátóan” nézzük végig az ébredési hullám gyors, nagyszámú és hatalmas méreteket öltő terjedését. Isten sehol sem tudósít minket a Biblián keresztül arról, hogy a világ Jézus Krisztusi rajongó hittel, nagy csodákkal fogja várni Jézus visszajövetelét. Arról viszont már annál inkább, hogy nagy hitetés, ámtás és hamisság lesz a világban, ahol csodákat és jeleket fognak produkálni.

Az igazak, pedig a világhoz képest kevesen lesznek, akiket üldözni is fog.

„Borúlátás” vagy rajongás?

Noha az igazak számára borura fordul a világ, ők mégis boldogok, mert Isten lelke lakik bennük. A békesség és igazság lelke, aki vigasztal. Jézus is bátorít és vigasztal minket: – Ne féljete, mert mind ezeknek meg kell lenniük. Azért mondtam, hogy tisztában legyetek mindezekkel, hogy felismerjétek az időket.

Vajon az ébredés tanai, melyek szerintük Istentől vannak, hogy állták volna meg a helyüket a Római nagy keresztényüldözés és irtás idejében? Sehogy! Betegségmentes egészséges teljes életidő? Bővelkedés evangéliuma? Stb.?

Vajon a jövő igazságában, hogyan és meddig fogják megállni a helyüket az említett karizmatikustanítások? Szerinted?

Most azonban térjünk vissza egy kicsit az ébredés gyökeréhez, ill. alapjához, azaz a „**Lélekhez**”. Ez ama „Lélek, mely erőteljesen mozog” és amelynek élményeiről és hatásairól már oly sokszor hallhattunk. Ez a Lélek a kulcsa és forrása az ébredésnek. Brown és társai szerint ez Isten Szent Szelleme.

Ezzel szemben a „kritikusok”, akik lerakták bűneiket az Úr elé és behívták Őt a szívükbe, meggyőződéssel vallják a bennük lakó Szent Szellem kijelentése által, hogy a karizmatikus körökben megtapasztalható és átélhető élmények nem a Szent Szellem munkái, hanem egyfajta Hitető Léleké.

Hol van hát az igazság, vagy ki ismeri az igazságot? Igaz vagy hamis? Melyik, melyik?

Minden esetre, aki kereszténynek tartja magát, az, biztos tudja önmagáról, hogy megbékélt-e már Istennel vagy sem. Újjászülte-e a szellemét, tudatát és a szívét vagy még most sincs élő személyes kapcsolata Istennel.

Tegye a szívére a kezét minden olyan karizmatikus, akin már úrrá lett a „Szellem ereje” és mondja meg őszintén, hogy a nyelveken szólás, vagy hanyatt esés, vagy a padlóra taszítás, vagy a folytonos nevetés, vagy sikongatás stb. újjászülte-e az értelmét és a szívét? Megismerte-e általuk vagy rajtuk keresztül az élő Isten személyét, lényét, mint féltőn szerető, megbocsátó valóság, aki testet öltött a Názáreti Jézus Krisztus személyében? Létrehozta-e valamelyik is a személyes kapcsolatot Ő vele? Vagy bevonult-e már valamelyik által is az Isten nyugodalmába, békességébe és szeretetébe? Megvilágosította-e bármelyik is számára az Isteni józanságot és bölcsességet?

A „kritikusok” szerint, és ezt meggyőződéssel vallják, az erő megnyilvánulásai erre képtelenek. E megnyilvánulások nem vezetnek se, józanságra se bölcsességre. Hatásai semmiféleképpen sem egyeznek meg, az igazolásukra felsorakoztatott bibliai eseményekkel. Mivel Isten személyét, és akaratát sem nyilvánítják ki, ezért nem tartják Istentől jövőnek e karizmatikus szellemet az ő megnyilvánulásaival.

Brown ezért, még ha burkoltan is, azzal vádolja a „kritikusokat”, hogy káromolják az Isten szent Szellemét, ami köztudottan megbocsáthatatlan bűnnek számít. Azzal vádol mindenkit, hogy ha valaki a karizmatikus „szellem” ellen szól valamit, az káromolja azt.

Nos ha hihetünk az Isten Szent Szellemétől újjászületett keresztényeknek (kritikusoknak), akkor nem követünk el Szent Szellem elleni káromlást, ha nem tartjuk Istentől valónak a karizmatikus szellemet az ő hatásaival együtt, mivel az nem az Isten valódi Szent Szelleme.

Ezek után felmerül a kérdés, hogy vajon mit jelent a **Szent Szellem káromlása** és miért megbocsáthatatlan bűn az?

Szent Szellem káromlása

Brown erre a kérdésre nem tudott kielégítően válaszolni. Érdekessége a dolognak az, hogy korábban azzal győzködött, hogy Isten nem int minket óvatosságra és elővigyázatosságra, ezzel szemben most arra hívja fel a figyelmet, hogy nagyon óvatosnak kell lennünk, nehogy a Szent Szellem és az Ő munkája ellen beszéljünk. Azaz vakon fogadjunk el és tegyünk istenivé mindent, amit a karizmatikusébredési hullám szelleme végez és tesz. Különbözik Farizeusokká és írástudókká válunk a szemükben.

Ahhoz, hogy tisztázni tudjuk az ezzel kapcsolatos félreértéseket, tudnunk kell, hogy mi van valójában Istentől és mi nem. Ahhoz, hogy ezt el tudjuk dönteni és meg tudjuk ítélni, ismernünk kell az élő Istent. Ahhoz, hogy megismerjük Őt valóságosan, békességre kell jutni vele. Ahhoz, hogy békességünk legyen Ővele, szükséges a személyes kapcsolat. Ahhoz, hogy személyes kapcsolatba lépünk vele, szükségünk van egy tökéletes közbenjáróra. A tökéletes közbenjáró, pedig nem más, mint a Názáreti Jézus Krisztus! Ebből egyenesen következik, hogy meg kell találunk Jézust! Fel kell vennünk vele a személyes kapcsolatot.

Ezt imában, hozzávaló őszinte alázatos bűnbánattal, bűnvallással érhetjük el. Amikor ezt meg tesszük, és Jézust behívjuk a szívünkbe, Ő valóságosan be is költözik az Ő Szent Szellem által.

Akkor élő és valóságos bizonyosságot ad az ember elméjébe, tudatába az Ő létező élő valóságáról és a bűnök valóságos megbocsátásáról. Így ezúton létrejön a személyes kapcsolat ember és Isten között. Jézus bemelegít és megkeresztel, újjászüli az Ő Szent Szellem által. Az ember kap Isten Lelkéből és így megismeri Istent. Isten kijelenti magát általa az ember számára. Így kap hatalmat az ember, hogy Isten gyermekévé legyen. Ez után az ember a Szent Szellem vezetése által már el tudja dönteni és meg tudja ítélni, hogy mi az, ami Istentől van és mi az, ami nem. Az ily módon világosságra jutott keresztények állítják azt, hogy a karizmatikusébredésben meg tapasztalható szellemi erő megnyilvánulások nem a Szent Szellem munkái. Ezeken a helyeken nem az Isten Lelkének erőteljes mozgásáról van szó. Ezt többször is bebizonyították már, többen is számtalan esetben, Bibliai igékre támaszkodva, a Szent Szellem kijelentése által valamint a józanság és a bölcsesség megismerése által. Brown úr szerint ez már Szent Szellem káromlásnak számít. Nos akiben a Krisztus Lelke már lakozást vett, az, biztos nem fogja káromolni az Isten Szent Szellemét, aki elvezérelte az igazságra és megismertette, kijelentette számára Istent és az Ő kegyelmét, szeretetét. Ezzel szemben már inkább a káromlás felé hajlik az a nézet, melyben Isten Lelkét, jóformán csak személytelen erőnek látjuk.

A fentiek ismeretében mit nevezhetünk hát Szent Lélek káromlásnak? A válasz nagyon egyszerű. Minden olyan nézetet vagy kijelentést, mely teljesen beködösíti és eltorzítja az emberek szeme elől az Isten Lelkének valós és létező személyét és annak igazságát.

A Szent Szellem

Isten harmadik személye, egylényegű az Atyával. A Szent Írás számtalan jelzővel illeti, mint pl.: Isten Lelke, – Krisztus Lelke, – Szentlélek, – Vigasztalásnak Lelke, – Ígéret Lelke, – Igazság Lelke, – Kegyelem Lelke, – Élet Lelke, – Fiúság Lelke. Munkája több rétegű és több funkciós. Jelenléte a világban és az emberekben több célú. Ezek közül az egyik legfontosabb a bűnös ember megtérésre való hívása, sugallatával. Vezetni őt Isten felé, Jézus felé, az igazság felé, majd be is költözik az ember szívébe. Akkor Isten kinyilatkoztatja magát általa az emberi elme és tudat számára. Élő bizonyosságot az ember szívébe mellyel meggyőződésessé teszi őt. Teljesen megújítja és átformálja ez ember gondolat menetét, világ nézetét és annak értékrendjét. Elpecsétel Isten számára az örök életre. Ő képviseli bennünk Isten lényét és személyét. Ugyan így képvisel bennünket is az Atyánál, Jézus színe előtt.

A Szent Szellem hatálya alá tartozik a szeretet, az Isten ismeret, józanság, bölcsesség, és az erkölcs megőrzése. Ezután az ember engedelmességétől függ minden. Hagyjuk, hogy neveljen, bűnbánatra és igazságra vezessen, tanítson, vigasztaljon, vagy pedig ellenállunk neki, megszomorítva ezzel Őt.

A Szent Szellem káromlása legfőképpen nem a szavakban nyilvánul meg. Az emberek Istent és Jézust is illetik káromlásokkal, de olyat szinte nem is hallani, hogy valaki a Szent Szellemet káromolja. Egyszerűen nem jön az ember szájára. A hitetlenek körében nem számít közismertnek.

Az igazi Szent Szellem káromlás valójában sokkal többet jelent néhány kimondott rosszálló szónál és jelzőnél.

Igaz Jézus akkor tett említés a Szent Szellem káromlásról, amikor azzal vádolták meg, hogy az ördögök fejedelme által űzi ki az ördögöket, ám ha figyelmesen olvasunk további olyan igéket, melyek az érintett eseményhez fűződnek, észre vehetjük, hogy nem igazán szóbeli káromlásról van szó, hanem az embernek egy olyan állapotáról, amely megbocsáthatatlan, halálos bűn. (Luk. 11; 24-26. 12; 47. Mát. 12; 43-45. Zsid. 10; 25-27. II. Pét. 2; 13-15. 18-22.).

Ez az állapot, melyet a fenti igékből kiolvashatunk nem más, mint az Isten dolgait megízlelő gyülekezetbe járó, de valóságosan Istentől, az Ő Szent Szellemétől újjá nem született emberekre vonatkozik, akik aztán élő bizonyág híján eltávolodnak az úrtól, noha még igazából nem is találkoztak vele, s meg sem ízlelték az Ő valóságos személyét. Nem jutottak el arra a hitre és arra az alázatra, hogy az élő Jézusnak megbánják és letegyék a bűneiket, majd behívják Őt a szívükbe. Titokban, amikor senki sem látja, megcselekszik vétkeiket, majd a későbbiekben el is hagyják gyülekezeteiket, és állapotuk még gonoszabbá válik az előzőnél. Ez az állapot már Szent Szellem elleni káromlásnak minősül, ami megbocsáthatatlan, halálos bűn.

A démontól vagy démonoktól megszabadított ember háza is csak üresen áll egészen addig, amíg a megszabadított meg nem törik, és meg nem alázkodik Isten előtt az őszinte bűnbánat erejével. Amennyiben ez nem történik meg és továbbra is üresen áll az ember bensője, úgy bekövetkezik a legrosszabb. A régi lakó visszatér többed magával, és az ember állapota gonoszabbá válik az előzőnél.

Brown úrnak válaszolva azt tudom mondani, hogy a karizmatikus szellem munkái (hanyatt esés, földre taszítás, görcsös nevetés, sikongatás, rángatózás stb.) nem Istentől vannak. Ezekkel a tünetekkel csak lealacsonyítják Isten hatalmát és személyét.

Igazi valódi ördög és démonúzásról sem beszélhetünk, mert ilyen nem történik. Hiszen ha lenne, akkor minden gutaütöttet, szellemi fogyatékos és egyéb szellemi sérültet és megkötözöttet megszabadítanának az ilyen emberek számára fenntartott létesítményekben, kórházak ideg és zárt osztályain és szanatóriumokban. Mivel ilyen eseményekről nincs tudomásunk, és a gyülekezetekbe is értelmes gondolkodni tudó emberek sikongatnak szabadulás címen, így bátran kijelenthetjük, hogy semmiféle Szent Szellem káromlással nem lehet vádolni azokat, akik nem fogadják el ezt a lelket Istentől jövő szent szellemnek.

Lélekben Járás

Ezt a fejezetet szeretném kissé érdekessé tenni minden kedves olvasó számára. Remélem, te is annak találsz majd, és nem azt fogod kiszűrni és levonni belőle, hogy ez egyfajta ítékezés vagy kritizálás jelleggel íródott. Valójában egy nagyon fontos dologra szeretnék rávilágítani, ami mostanság napjainkban igen időszerűnek látszik.

A közérthetőség érdekében kezdjük talán egészen a legelején, Jézus földi szolgálatánál.

Isten szent Szellemé által Jézus személyéből kimondhatatlan Isteni erő áradt ki folyamatosan, ami tagadhatatlanul mély hatással volt közvetlen környezetére. Tanítványai nap, mint nap megtapasztalhatták ezt a jelenséget. Jézus közelében ők is bátrak voltak és vidámak. Erőtéljesek, határozottak és magabiztosak. Bármire képesek lettek volna. Ezt már akkor is megtapasztalhattuk, amikor Péter vízen járva ment Jézushoz. De így volt ezzel bárki, aki Jézus közelében volt kezdve a tanítványoktól egészen a hétköznapi egyszerű emberekig. Számtalan utalást találunk erre az Evangéliumokban. Ez a közelség és jelenlét gerjesztette a hitet, bizalmat és a reményt a hallgatóságban. Ám amikor Jézus nem volt velük ez a lelkesedés mindjárt alább hagyott bennük. Akkor jöttek az aggodalmak, kétségek és bizalmatlanságok. Ugyan ez történt az apostolokkal is Jézus keresztre feszítésekor. Amíg Jézus élt Péter nagy lelkesedéssel bizonygatta az ő hitét és kitartását, később mégis háromszor megtagadta Őt. Jézus halála után az apostolok és a tanítványok elrejtőztek a Zsidóktól való félelem miatt. Oda lett a hitük, bizodalomuk és a reményük.

Sok ember a mai napig ugyan így, ugyan ezzel a lelkiállattal jár gyülekezetbe. Az istentiszteleten feltöltődnek, kapnak egy kis erőt, egy kis hitet, egy kis bizalmat és reményt, ám ahogy vége az alkalomnak, nem sok idő elteltével visszaesnek előző állapotukba.

Hétköznapijainkban visszazuhanunk és folytatjuk a megszokott kis életünket. Tudják, hogy valami nincs rendben, de nem tudják mi a baj. Jézusról és Istenről, nem igazán mernek, és nem is igazán tudnak bizonyosságot tenni önmaguktól. Se a családnak, se a szomszédnak, se a kollegáknak, se idegeneknek az éppen arra alkalmas időben. Nem fakad ki belőlük természetesen a bizonyágtétel. Ösztönüknek, önös énjüknek továbbra sem tudnak ellenállni. Ugyanúgy gondolkodnak és viselkednek, ahogy egyébként is szoktak. Nem történt bennük semmilyen Istentől eredő szellemi megújulás és változás. Nem jött létre még a személyéjes kapcsolatuk az Úrral. Jézus Krisztus még nem költözött be a szívükbe. Ezért sokan még mindig nem látják igazán a bűnösségük valóságát és annak mélységét és súlyát. Önerőből akarnak megfelelni az írott törvénynek az adott helyzetekben. Kötelesség szerűnek és néha tehernek, kényszernek tűnik számukra a keresztény élet annak önzetlen szeretetteljes mivoltával. Ezért sokszor észre sem veszik, hogy néha vagy gyakran vétkeznek főleg idegenekkel szemben, akiket nem ismernek. Akik nem rokonok, nem barátok, nem ismerősök, hanem csak „felebarátok”.

Ez még nem is lenne baj, hiszen az apostolok sem sok mindenre emlékeztek azokból, amiket Jézus mondott nekik, még együtt létükkor. Azt sem értették még akkor, hogy mire mondta nekik Jézus, hogy jobb nekik, (és nekünk is) ha eltávozik közülük és felmegy az Atyához. Jézus viszont tudta, hogy így nem csak testileg tud velük és közöttük lenni, hogy így erőt kapjanak, hanem a szó-szoros értelmében beléjük tud költözni az Ő Szent Szellemé által, hogy így mindenkor velük (és velünk is) tudjon maradni a világ végezetéig.

Pünkösd napján a Szent Szellem kitöltésekor Jézus már nem csak mellettük és közöttük volt egy személyben, hanem a szó-szoros értelemben beköltözött a szívükbe, az elméjükbe, a tudatukba. Így Jézus ereje, mely hitet, reményt, bizonyosságot, bűnbocsánatot és megvilágosodást adott számukra, mostantól már bennük élt tovább. Már nem volt szükség, hogy testileg velük legyen,

mert szellemüket teljesen megújította, újjászülte. Erről az újjászületésről beszélt Jézus, mely maga a Szent Szellem keresztség is. A Fiúság Lelke költözött belénk, mely által bizonyosságot tudtak tenni Jézusról és az Ő megváltásáról. Bizonyosságot tudtak tenni Jézusról, mint Krisztusról a Testben megjelent Istenről, aki az Élő Isten egyszülött Fia. Egy kis előleget kaptak Isten országából. Ezt az előleget bárki megkaphatja. Bárki ihat és ehet az Élet Vízéből és az Élet Kenyeréből ingyen, aki őszinte és alázatos bűnbánattal járul Jézus Krisztus elé. Te is megkaphatod ezt az erőt akár még ma, hogy megismerhesd az igazságot, hogy bátorságosan tégy bizonyosságot gátások nélkül bármikor, alkalmas és alkalmatlan időben, még ha egyedül is kell azt megtenned. Megkezdheted Jézussal a szívedben a megújult Lelki életet, a Lélekben járást. Jézus kétezer éves megváltása akkor nyer értelmet és valóságos beteljesedést a számodra, ha behívod Őt az életedbe, a szívedbe, hogy így mindenkor veled lehessen a világ végezetéig. Jézus a szívedben, az elmédben, a tudatodban akar élni, hogy mindenkor és mindenben segítségére legyen.

A karizmatikus közösségeknél az a szokás, hogy előre hívják a hallgatóságból azokat, akik be akarnak töltekezni. Ekkor a pásztor vagy prédikátor rájuk teszi a kezét és azok öntudatlan állapotban, erőtlenül dőlnek hanyatt. Előzetes tanítás hatására néhányan nyelveken kezdenek beszélni. Az ily módon történő betöltekezés semmiféle képen sem azonos a Krisztus Szent Szellemének belénk való költözésével. Ezért nem azonos a Szent Szellem keresztséggel sem, melyet csak személyesen Jézustól nyerhetünk el.

Mivel az ilyen kézzel való betöltekezéskor valójában nem költözik belénk személyesen Jézus, ezért nem is tudunk Ő vele együtt Lélekben járni. Nem jön létre valóságos személyes kapcsolat Ő vele. A hanyatt esést előidéző erő nem képes megújítani a bensőnket, a szívünket és az elménket. Nem képes a világosságra és az igazságra eljuttatni minket. Istent, mint személyt, akit Jézus nyilatkoztatott ki számunkra, nem képes valóságossá tenni bennünk. Mivel sokakat nem juttatott az Istennel való békességre a hanyatt esés és a nyelveken szólás, ezért újabb és újabb megtapasztalásokra vágnak azzal a reménnyel, hogy egyszer majd kellő szellemi kielégülésre jutnak. Kifogásokat, pedig ennek magyarázatára mindig találnak a „nagy tanítók”. Nem egy karizmatikus prédikátor könyvében olvashattunk már olyat, hogy több órát vagy a kár napot is vártak a prédikáláshoz szükséges „kenetre”. Holott ha valójában Krisztus Lelke lakna bennük, akkor erre nem volna szükség, hiszen az Ő Szent Szelleme által mindenkor ott van az Ővéiben. Főleg azoknak nem kellene várniuk, akiknek ez a Lelki Ajándék adatott Istentől, ha már az egyszerű keresztény ember is tud bizonyosságot tenni és ígét hirdetni alkalmas és alkalmatlan időben a bennük lakó Krisztus Szent Szelleme által. Ez csak egy dologra enged következtetni, hogy bennük sem Krisztus Lelke munkálkodik.

A legtöbb ismert karizmatikus mozgalomban úgy osztogatják a „Lelket” mint a cukrot. Nesze itt van neked is meg neked is, és még a sor végén állóknak is jut belőle. Brown úr és társai ezért tudnak ezres és tízezes „megtérő” létszámról beszélni. Valójában, pedig egyikőjük szívébe és életébe sem lát bele. Ezeken az alkalmakon egyáltalán nem a Ninive városához hasonló tömeges megtérés, megújulás és ébredés tapasztalható meg. Ott mély és őszinte alázatos bűnbánatot tartottak az emberek és Isten megkegyelmezett nekik. Ma a karizmatikus körökben nem ez tapasztalható. Rajongva, ujjongva és örvendezve jöjj az Úr elé és mi majd adunk neked „Lelket”. A Brown által említett „kritikusok” ezért fogadják kétkedve a több ezres megtéréseket.

Az Isten Szent Szellemét nem lehet ily módon osztogatni. Különböző médiákon keresztül sok ilyen lélekosztogatást láthattunk már. Előfordult már olyan is, hogy egészen kiskorú gyermek művelte ezt a lélekosztást. Lássuk be végre őszintén, hogy Krisztus így nem költözik senkibe. Sem úgy, hogy rájuk esik, rájuk zuhan a Lélek, néha oly erővel, hogy az illetőt a földre kényszeríti. Jézus Krisztus kegyelmét és a tőle való Szent Szellem keresztséget így nem lehet megkapni és elnyerni. Akire így gyakorolt hatást egyfajta Lélek az tudja meg, hogy az nem az Isten és Krisztus Szent Szelleme volt. Brown úr beszámolt nem kis létszámú iskolások betöltekezéséről is. Ők sem a Jézusnak tett őszinte mély bűnvallás által nyertek Szent Szellem

keresztséget, hanem az előzőekben említett külső önkényes erőhatás következtében. Ezek az átélt és megtapasztalt erőhatások semmiféleképpen sem nevezhetők Lélekben járásnak. Ezért születhetett meg az a tanítás, hogy a nyelveken szólásnak kell eszünkbe juttatnia, hogy van egy Urunk a Jézus Krisztus, akinek hálából engedelmisséggel tartozunk. Ezért születhetett meg az, az eldeformált és elkorcsosult tanítás is, hogy a Szent Szellemhez lehet és kell is imádkozni. Ez már egyenlő az Isten megcsúfolásával. De fel ér a Szent Szellem káromlásával is. Egyben bizonyítéka annak is, hogy a Szent Szellem nincs meg bennük. Mert, ha bennem van, akkor mi módon szól a bennem lakó Szent Szellem rajtam keresztül önmagához? Avagy azért jött a világba a Szent Szellem, hogy magáról tegyen bizonytságot, és magát dicsőítse? Hát nem azért jött, hogy bűnbánatra és az Úr elé vezessen minket? Nem azért jött, hogy dicsőítse az Urat? Nem azért jött, hogy megújítsa a bensőnket, megtisztítsa a szívünket és megváltoztassa a gondolkodásunkat? Nem azért jött, hogy bennünk lakozást vegyen és mindenkor velünk, és bennünk maradjon? Ezekre kell elgondolkodni, amíg lehet és módunkban áll, nehogy aztán túl késő legyen.

Isten nem időközönkénti megtapasztalásokat akar adni neked, hanem benned akar élni és lakni. Veled akar lenni mindig, úgy hogy ne keljen senkinek figyelmeztetnie téged arra, hogy él az Úr, mert Ő maga ott lesz kitörölhetetlenül az elmédbe, a tudatodba, a szívedbe az Ő Szent Szelleme által. Jézus többet akar adni neked néhány megtapasztalásnál. Olyan erőt és hatalmat mely nem merül ki a hanyatt esésben, a rángatózásban, a görcsös nevetésben stb. Azt akarja, hogy vele járj Lélekben. A szívedben, a szellemedben, a tudatodban akar lakni. Csak úgy tudsz Jézus nevében is cselekedni, ha Ő maga benned él az Ő Szent Szelleme által. Ha nincs benned az Ő személye, akkor nincs benned az Ő kincse és gyöngye sem.

E Lélekről, melyről azt gondolják, hogy az Isten Szent Szelleme, néhányan már úgy beszélnek, mint egy az Istentől külön álló Szellemi de mégis valahol személytelen erő. Különböző hatásokban és azok megtapasztalásában látják Isten Szent Szellemének az erejét. Holott Isten szelleme hosszú türelést és kitartást szerez. A megpróbáltatásokban és a kísértésekben ad erőt. Meggyőző az igazság tekintetében és bátorságot ad, mert Isten fiává fogad.

Te hogy látod magad? Milyen állapotban vagy most? Van-e bizonyosságod és meggyőződésed arról, hogy Krisztus Lelke benned lakik? Hogy már megbocsátotta és elvetette a te vétkeidet és bűneidet? Megbékéltél-e már általa az élő Istennel, az Atyával?

Megelégitetted-e a lelki, szellemi szomjúságod és bizonytságot nyert-e a bizonytalanságod? Meggyőződött-e már az Úr legbelül?

Mert ha még nem, akkor itt a remek alkalom és lehetőség. Csendesedj el, gondold át újra a tetteidet és tedd az Úr mérlegére azokat. Alázkodj meg előtte és valld be a bűneidet, mielőtt még rajongani kezdenél! Hívd be Őt a szívedbe és mond meg neki, hogy szükséged van rá.

Természetesen csak akkor tedd meg, ha valóban szükséged van rá! De ha te úgy gondolsz, hogy nem alázkodsz meg előtte, mert szerinted bőven elég, ha rajongva, zengve dicséred Őt, és közben remegsz, rángatózol, sikongatsz, hanyatt esel, vagy éppen nevetőgörcsben szenvedsz, akkor tedd azt. Az embernek szabad akarata van a saját döntései felett. Te döntöd el, hogy megelégszel-e a különböző megismert megtapasztalásokkal, vagy pedig együtt akarsz járni Lélekben Krisztussal. És miért is elégednénk meg a megtapasztalásokkal, ha maga Isten Egyszülött Fia, a Názáreti Jézus Krisztus költözhet belénk személyesen, hogy így mindenkor velünk legyen a világ végezetéig és mindörökké Ámen!

Jézus ígéretei az Övéinek, az Őt szeretőknek

Vajon mit ígért Jézus a benne hívő embereknek? Te bizonyára tudod már, legalábbis tudnod kell, ha Jézus már benned él. Mit mondanak erről a karizmatikustanítók, és mit mond erről neked Jézus?

Most idézzük fel magunkban az általunk ismert és a Bibliában olvasott Jézus ígéreteit és gondolkodjunk el rajta mélyen és hosszasan. Ha ez megtörtént, próbáljuk meg eldönteni, hogy melyek azok, amiket földi életünkre lehet vonatkoztatni, és amiket testi halálunk, az ítélet utánra kell értelmezni. Ezek az ígérek két csoportra oszthatóak. Az egyik a szenvedés Jézusért, a másik a tökéletesség elnyerése. Mielőtt eldöntenéd melyik hova tartozik, célszerű, ha alaposabban szemügyre veszed még egyszer azokat az ígéket. Tedd félre a Brown úr és más karizmatikustanítók könyveit, és csak az ígérekre koncentrálj és figyelj az Igazság Lelkének hangjára. Mit mond a Lélek Jézus ígéreteiről?

Vajon győzedelmeskedni fog az egyház, Isten gyülekezete? Igen de mikor, milyen módon, milyen úton és milyen áron? Vajon az igazak egy nagy, dicsőséges rajongó ébredéssel fognak beletorkollani az Úr visszajövetelébe, vagy pedig üldöztetéssel?

Mit mondott Jézus, vajon imádat és rajongás követi igaz híveit és tanítványait, vagy pedig megütközés, megbotrányozás, elkülönülés, kiközösítés, vagy esetleg üldöztetés?

Kik lesznek nagyobb arányban Jézus visszajövetelekor, az igazhitűek vagy az elhíttettek?

Vajon Isten előtt, Isten szemében kudarnak számít-e a keresztyén hitű emberek üldöztetése az ő mártírhalálukkal, vagy pedig dicsőségnek? Vajon kik részesülnek majd nagyobb jutalomban az ítéletkor, akik békés időkben rajongva közelednek Jézus visszajövetelének ideje felé, vagy akik vértanúságot halnak az üldöztetéskor az Antikrisztus uralma alatt. Ha a Mestert nem kímélte a világ, vajon az igaz hitű tanítványt dicsőíteni fogja-e majd? Keressük a logikát! Ha ezres és tízezres tömegek kapják meg rajongás közepette a lelket, és így haladunk az Antikrisztusi idő felé, akkor vajon kik közül kerülnek majd ki az üldözött igazhitű keresztyének? Vajon a „kritikusok” részéről túlzás és téves (paranoiás) lenne az igazak üldöztetése az utolsó időkben? Vajon a keresztyénység kudarcát jelentené, ha az ige által azt mondom, hogy az igazakra üldöztetés vár az Antikrisztusi időben? Döntsd el magad az Igék és a Szent Szellem segítségével, hogy hol az igazság! A nagy csalódás elkerülése végett azt ajánlom, gyorsan nézz utána és győződj meg az igazságról, mert ha esetleg abban bízol, hogy az elragadtatás megelőzi az Antikrisztus eljövetelét, bizony nagy csalódás fog érni. Mit ígért hát nekünk Jézus az utolsó időkre vonatkozóan? Dicsőséges felvonulást még itt a földön mielőtt Ő visszajön, vagy elnyomást, visszaszorítást és üldöztetést, az Őt megelőző Antikrisztus által?

Brown úr szerint az egyháztörténete itt a földön, Jézus visszajövetelét megelőzően, dicsőségesen fog befejeződni hatalmas csodákkal és jelekkel, a világ nagyméretű ébredésével.

Úgy gondolom, ehhez nem is kell kommentár, hiszen Brown úr, mint ahogy azt már korábban is megjegyeztem, ezzel a mondattal bele is helyezte önmagát a rá hallgató többi karizmatikussal egyetemben a prófétai időkbe. Azon belül is, pedig abba a csoportba, amelyik a csodákat és jeleket fogja követni.

Emlékezzünk az Igékre: Beül Isten templomába (egyházába, gyülekezetébe) és Istenként mutogatja magát. Csodákat és jeleket fog művelni, ha lehet, elhitesse a választottakat is. A Bárányhoz hasonló, de úgy beszél, mint a sárkány. Ez az evangélium fog hirdettetni az egész világon és akkor jön el a vég. Vajon talál-e hitet a földön Jézus, amikor visszajön? Jézus az Ő

visszajöveletekor olyan keresztényeket fog megítélni és elutasítani maga elől, akik az Ő nevében gyógyítottak, ördögöt űztek és egyéb csodákat műveltek.

Kezd kibontakozni a jövő képe, amibe a karizmatikus világméretű ébredési, rajongó hulláma fog végződni? Most még nem az utolsó „napokat” éljük, ezt ne felejtjük el. Az igék beteljesedésének a korszaka kicsit odébb van még. Ez a hullám az Antikrisztusba fog beletorkollani. Tudom nagyon durván, és bántóan hangzik, de ez az igazság. És mivel sokakban nem él Jézus és nem lakik bennük Krisztus Lelke, csak az átélések és megtapasztalások éltetik bennük a hitet, ezért gyöker nélkül mindjárt meghátrálnak az üldöztetés és nyomorgatás idején. Akkor majd behódolnak az Antikrisztusnak, mert testies gondolkodásuk (gyógyulások, bővelkedő élet) és a Jézus Lelke nélkül való járásuk elhomályosítja szemüket, és Istent fognak benne látni, az ő csoda tettei miatt. Nem mindjárt keresztényüldözéssel fog kiemelkedni és nem is utálattal, hanem békére hívással és béketeremtéssel. Ezért téveszt meg majd sokakat. Ekkor az elhatalmasodott karizmatikus világmozgalommal szemben már nagyon csekély lesz az igaz keresztények száma. A „lelket” és a megtapasztalásokat mindenki akarja majd, de a mély őszinte, alázatos bűnbánatot és bűnvallást már nem.

Most még időben szólunk mindenkire, ahogy Noé is prédikált az övéihez annak idején, de nem hallgattak rá. Így lesz ez majd a jövőben is.

Talán lesznek egy páran, akik hallgatnak az igaz beszédre, de a prófécia szerint ugyan úgy lesz, mint Noé napjaiban. Élik az életüket, esznek, isznak, házasodnak és a prófécia beteljesedéséből nem vesznek észre semmit, mert Brown úr azokat elbogatellizálja és elerőtleníti az emberek számára, azt mondván, hogy keresztényüldözés nem lesz az utolsó időben. Ezek inkább olyan esetekre vonatkoztatható, ahol más vallású népek nem vagy nehezen engedték be maguk közé a keresztény hitet. S lám valóban a keresztény hitvallás mindig megütközésbe került terjedése közben a más ősrégi saját vallást gyakorló népeknél és nemzeteknél. Természetesen a legtöbb esemény ilyen volt, de a Szent Írás konkrétumokat is közöl az utolsó idők keresztény üldözésére. Értetlenül csodálkozunk ezen, hiszen nem tudjuk elképzelni, hogy a mára már szinte kereszténnyé vált világban, hogy fordulhat elő majd egy keresztényüldözés. Ha idáig figyelmesen olvastál és engedted, hogy az Igazság Lelke vezessen, akkor bizonyára már tudod vagy legalábbis sejtet a helyes választ. Isten egyházával, gyülekezetével ugyanúgy lesz majd, mint ahogy az, Jézussal is történt. Jézus nem evilági, testi dicsőségben fejezte be földi életét. Elkapták, megalázták, aztán megölték, a dicsőségbe vonulás csak ezután következett a testi halála után. Csak az Atyának való teljes engedelmesség, méghozzá a mindhalálig való engedelmesség árán teljesezhetett be Isten dicsősége. Isten igaz egyháza is ugyan így fogja befejezni földi pályafutását az idők végén. Nem evilági testi dicsőséges fináléval, hanem nyomorgatással, üldözéssel, szenvedéssel és megpróbáltatásokkal. A dicsőségbe vonulás a földi élet után az ítéletkor teljesezik be. A nagy ébredő, rajongó, csodákat váró és művelő keresztény egyház, pedig megrostáltatik és megpróbáltatik. Itt lesz majd a hosszútűrés ideje.

Ki mind végig megáll, és kitart, az üdvözülni. Elnyeri jutalmát és osztályrészét Jézus mellett dicsőségben, az Ő országában.

Aki pedig inkább az Antikrisztusnak hódol be, hogy elkerülje az igaz keresztényekre váró gyötrelmeket az, a pokolra jut.

Brown úr úgy látszik, már eldöntötte magában, ha megélné azt a kort, ő biztos nem kerül az üldözött keresztények közé. Néhány állításában szinte azt bizonygatja Istenre hivatkozva, hogy ő jobban tudja a dolgokat, mint Isten. Egyenesen megszabja, hogy mi legyen Isten akarata. Jelenlegi nézete és állítása szerint, miszerint földi dicsőséggel fog befejeződni az egyháztörténelem, ezzel azt is vallja, hogy keresztihalál és véráldozat nélkül is lehetséges lett

volna a megváltás. Jézusnak egyszerűen át kellett volna venni az uralmat itt a földön Isteni hatalmánál fogva. Ez talán durva hasonlatnak tűnik, de nem áll messze az igazságtól, hiszen az Antikrisztusban pont egy ilyen megváltót fognak várni, látni és kapni is. Brown úr nézete és állítása szerint, ha keresztény kudarcnak és szégyennek számít a „borúlátók” szerinti üldöztetéssel lezáruló keresztény korszak, ami közvetlenül megelőzi Jézus visszajövetelét, akkor ő kudarcnak és szégyennek tartja azon hithű keresztények halálát is, akik vértanúságot haltak a Jézus Krisztusba vetett hitükért és bizonyosságukért. De ugyanígy kudarcnak vallja akkor Jézus Krisztus kereszthalálát is, hiszen akkor ott a kereszten Isten magára hagyta Fiát, elfordult tőle. Jézus, pedig testi-lelki fájdalmában így kiáltott fel: – Én istenem, én Istenem! Miért hagytál el engemet?

Akkor most lássuk az igéket:

Igék a keresztény üldözésre vonatkozóan:

Ezek az igék egyértelműen az utolsó időre vonatkoznak, a keresztény egyház befejeződő korszakára, mielőtt Jézus visszajönne az övéiért, az egyházért, a gyülekezetért, a mennyasszonyért.

Mát. 24; 8. *Mind ez pedig a sok nyomorúságnak kezdete.*

Mát. 24; 9. *Akkor nyomorúságra adnak majd benneteket, és megölnék titeket; és gyűlöletesek lesztek minden nép előtt az én nevemért.*

Mát. 24; 10. *És akkor sokan megbotránkoznak, és elárulják egymást, és gyűlölik egymást.*

Mát. 24; 11. *És sok hamis próféta támad, akik sokakat elhitetnek.*

Már. 13; 9. *Nyomorúságnak kezdetei ezek. Ti pedig vigyázzatok magatokra: mert törvényszékeknek adnak át titeket, és gyülekezetekben vernek meg titeket, és helytartók és királyok elé állítanak én érettem, bizonyosággal ő nékik.*

Jel. 7; 14. *És mondék neki: Uram, te tudod. És monda nekem: Ezek azok, akik jöttek a nagy nyomorúságból, és megmosták az ő ruháikat, és megfehéřítették ruháikat a Bárány vérében.*

Ezek az igék nem egy elragadtatás utáni időszakról szólnak, hanem az elragadtatást megelőző Antikrisztusi időszak végéről.

A következő igék arról tanúskodnak, hogy Isten előtt és Isten szemében dicsőség Jézus Krisztusért szenvedni.

Mát. 5; 10. *Boldogok, akik háborúságot szenvednek az igazságért: mert övék a mennyek országa.*

Mát. 5; 11. *Boldogok vagytok, ha szidalmaznak és háborgatnak titeket és minden gonosz hazugságot mondanak ellenetek én érettem.*

Mát. 5; 12. *Örüljete és örvendezzete, mert a ti jutalmatok bőseges a mennyeknek: mert így háborgatták a prófétákat is, akik elöttetek voltak.*

I. Pét. 2, 19. *Mert az kedves dolog, ha valaki Istenről való meggyőződéséért tűr keserőséget, méltatlanul szenvedén.*

I. Pét. 2; 20. *Mert micsoda dicsőség az, ha vétkezve és arcul veretve tűrtök? De ha jót cselekedve és mégis szenvedve tűrtök, ez kedves dolog Istennél.*

I. Pét. 3; 14. *De ha szenvedtek is az igazságért, boldogok vagytok, azoktól való félelemből pedig ne féljete, se zavarba ne essetek;*

I. Pét. 3; 17. *Mert jobb ha jót cselekedve szenvedtek, ha így akarja az Isten akarata, hogynem gonoszt cselekedve.*

I. Pét. 4; 14. *Boldogok vagytok, ha Krisztus nevéért gyaláznak titeket; mert megnyugszik rajtatok a dicsőségnek és az Istennek Lelke, amit amazok káromolnak ugyan, de ti dicsőítitek azt.*

I. Pét. 4; 16. *Ha pedig mint keresztény szenved, ne szégyelje, sőt dicsőítse azért az Istent.*

I. Pét. 4; 19. *Annak okáért akik az Isten akaratából szenvednek is, ajánlják neki lelkőket mint hű teremőnek, jót cselekedvén.*

II. Tim. 1; 8. *Ne szégyeneld hát a mi Urunk bizonyágtételét, se engem az Ő foglyát; hanem együtt szenvedj az evangéliomért Istennek hatalma szerint.*

II. Tim. 3, 12. *De mindazok is, akik kegyesen akarnak élni Krisztus Jézusban, üldöztetni fognak.*

Fil. 1; 29. *Mert néktek adatott az a kegyelem a Krisztusért, nemcsak hogy higgyetek Ő benne, hanem hogy szenvedjete is Ő érte:*

II. Kor. 4; 17. *Mert a mi pillanatnyi könnyű szenvedésünk igen- igen nagy örök dicsőséget szerez nekünk;*

Róm. 8; 17. *Ha pedig gyermekek, örökösök is; örökösei Istennek, örökös társai pedig Krisztusnak; ha ugyan vele együtt szenvedünk, hogy vele együtt is dicsőüljünk meg.*

A Bibliában rengeteg ilyen és hasonló ígéret találhatunk még, melyek egyértelműen kifejezik, hogy a Jézus Krisztusba vetett hit, mindhalálig való felvállalása és megvallása, mindennél nagyobb dicsőséget szerez az Atyánál. Mert nincs nagyobb annál, ha valaki életét adja a másikért. Jézus az életét adta miértünk, ezért a legcsekélyebb mértékben és megfogalmazásban sem lehet olyat kijelenteni, hogy kudarcnak számít Jézusért meghalni. Brown úr állítása, miszerint földi dicsőségben fog befejeződni az egyház története és üldöztetésről szó sem lehet, egyenesen eretnek. Ez a hamis tanítás óriási veszélyekkel jár a jövőre nézve, hiszen ezzel elalvásra kényszerítik a szüzeket. Gyanútlanul és felkészületlenül rajongással tartanak a kereszténység hatalmas megreformálása felé, hogy így ériék el a kereszténység lehetséges csúcspontját. De mint azt láthattuk a Szent Írás, nem e mellett tanúskodik. Brown úr kijelentette, hogy nem kell óvatosságnak lennünk. Ezzel azt is kijelentette, hogy nem kell felkészültnek lennünk. Márpedig az öt okos szűz példázata pont erről a felkészülésről, óvatosságról szól.

A tíz szűz

A példázatot nagyjából minden keresztény ismeri (Mát. 25:). Tíz szűz várakozik a vőlegény megérkezésére. Számolva az idő hosszúságával mindegyikük visz magával lámpást, ha majd besötétedik, legyen mivel világítaniuk. A tíz szűzből öt nem visz magával plusz olajt, a másik öt ezzel szemben igen. Az első öt szűz balga gondolkodású, akik túlságosan elbizakodottak, hiszen úgy vélik bőven elég lesz a lámpásba lévő olaj a vőlegény megérkezéséig.

Ők azok a rajongók, akik hevesek ugyan, de nem elég felkészültek és nem elég óvatosak. Ezek kinevetik a másik öt szűzet, akik velük szemben felkészültek minden eshetőségre. Azt mondják nekik, hogy nem kell ennyire aggodalmaskodni, hiszen nemsokára megérkezik Ő. Az öt okos szűz meginti az öt balgát, mire azok durván visszaválaszolva azt mondják, hogy túl borúlátók és csak kritizálni tudnak. Eközben jócskán eltelik az idő és a vőlegény, csak nem jön.

Zajlik a kegyelmi időszak itt a földön és haladunk a keresztény korszak lezárulásának irányába. A balga szűzek, akik nem vittek magukkal elég olajt, hamis lelkek hamis tanításai miatt (I. Tim. 4; 1.), abban bíznak, hogy csak hamar, még az Antikrisztus és a nagy nyomorúság előtt elragadja őket az Úr a földről. Az idő telik tovább és a várt esemény csak nem következik be. Amikor a rajongási hullám a tetőfokára hág, a kereszténységen belül egy kaotikus állapot kezd eluralkodni. Mindenki várja a nagy elragadtatást a becsült időre, de az késik, és nem érkezik el. Ezért csúfolódók támadnak, akik kétségbe vonják Jézus értük való visszajövetelét (II. Pét. 3; 3-4.). Ekkor sokan behódolnak az Antikrisztusnak, és a nagy keresztény rajongás Antikrisztusi imádatba torkollik. Beköszönt a szellemi sötétség korszaka, a maga szeretetlenségével, erkölcstelenségével, gazdagság imádatával, csodáival és az igaz élő Isten nélkülözésével. Az alkonyt éjszaka váltja fel és a szűzek már alszanak. Megkezdődik a keresztényüldözés majd a nagy nyomorúság ideje. A világot gyakorlati sötétség borítja be. A nap nem fénylik, a hold színe vörösbe vált és a csillagok nem látszanak.

Elhangzik az éjféli kiáltás: – Jön a vőlegény!

A szűzek felébrednek, de az öt balgának már nincs olaja. Akkor az öt okos szűztől próbálnak kérni, de ők elküldik őket. Hiába keresik már náluk az igazságot és az Igazság Lelkét, utolsó kapaszkodóként és reményként. Már nem találják a megváltás helyét. A balga szűzek elmennek olajért, és akkor feltetszik az Ember Fiának jele az égen. A vőlegény megérkezik, és magához veszi az öt okos szűzet.

Isten gyülekezete elragadtatik az Úr elé. Az öt balga szűz, pedig visszaérve, akik hiába cselekedtek Jézus nevében sok csodát, elutasításban részesülnek, mert nem cselekedték az Úr akaratát.

Az öt okos szűz Isten Szent Szellemének erejével mindvégig kitartottak és hosszan tűrtek. Ők elnyerték jutalmukat.

Ugye milyen szépen hangzik, akár egy mese, pedig ez az igazság!

Ismét mondom: Tudom bántóan, és sértően hangzik, amit írtam, de csak azoknak, akik nem az igazságban járnak Jézus Krisztussal, az Ő Szent Szellemének vezetésével. Nem akarok általánosítani és elvonatkoztatni, hiszen mindnyájunknak személyesen kell számot adnunk majd. Biztos vagyok benne, mint ahogy azt már korábban is leírtam, a karizmatikus gyülekezetekben is vannak igaz keresztények, akik valóságosan lerakták bűneiket Jézus elé és behívták Őt személyesen az életükbe, szívükbe. Ám mivel az ottani gyülekezetekben tértek meg és születtek újjá, ezért ők is ki vannak téve bizonyos hamis tanításoknak!

Úgy gondolom ezek után érdemesebb több figyelmet szentelni a „borúlátó kritikusok” szavaira! Bele gondolt már valamelyik karizmatikus „nagy” tanító, hogy vajon miért beszélnek ennyit a „kritikusok” a hirtelen elhatalmasodó, gyors ütemben növekedő ébredési hullám és azok megtapasztalható jelenségei ellen? Vagy valóban azt gondolják, hogy az irigység szülte azokat? Vagy az ördögtől félnének, nagyobb hatalmat tulajdonítva neki, mint Jézusnak? Nem erről szó sincs! Ez egy óriási tévedés és félreértés! Ők csak egy hatalmas méretűre nőtt veszélyre akarják felhívni a kereszténység figyelmét. Ez a veszély, pedig nem más, mint ahogy azt a könyv címe is mutatja a megcsalattatás. Ki csal meg kit, hogyan és mivel? Valójában előző könyvem is ezt a témát boncolgatta, mely a keresztény téves és hamis tanításokról szól. Most azonban, hogy mind ezt megértsük, vissza kell kanyarodnunk az időben.

Kik csálnak meg kiket?

Az Úr meglátogatásának ideje előtt, az emberek nem ismerték, mert nem is ismerhették az egy igaz élő Istent, hiszen az emberiség a bűneset óta, Isten nélkül, Istentől elszakadva élt. De mivel az ember bensője tisztában van az ő teremtettségével, és egy felsőbb hatalom létezésével, ezért mindig is vonzódott az ismeretlen Istenhez. De mivel nem ismerték Őt személyesen, ezért sok népnél különböző vallásokat alapítottak, hogy valami módon kiengeszteljék és kapcsolatba lépjenek teremtettségükkel. Az emberiség történelme során rengeteg ilyen kitalált vallás alakult ki. De a sok népek közül az egy igaz Élő Isten kiválasztott magának egy népet, mellyel próféták által, tartotta fenn a kapcsolatot. Ennek a népnek Mózesen keresztül törvényt adott, ami által élniük kellett. De ez az írott törvény nem volt alkalmas arra, hogy az embert megújítsa, megváltoztassa, hogy a bűnös megterhelte szíveket megtisztítsa, hogy alázatos, őszinte mély bűnbánatra vezéreljen, hogy megismertesse az élő Isten személyes valóságát.

Akkor elhangzott egy prófécia: (Joel 2; 28-31.)

Ez a szakasz négy igeverset foglal magába. Mondanivalója és a prófécia ideje a keresztény korszakra vonatkozik. Mások a kegyelem ill. a türelem idejének is mondják ezt az időszakot, amelyben jelenleg is élünk.

A 28-29. versek a keresztény korszak kezdetét jelzik, amely Pünkösdkor teljeseedett be. Isten kiöntött az Ő Lelkéből a mi világunkba mindazokra, akik hittek Jézusban.

Péter Apostol erre a prófeciára hivatkozva kezdte meg beszédét Pünkösd napján, miután Isten Szent Szelleme beléjük költözött.

A 30-31. versek, pedig a keresztény korszak végére és lezárulására vonatkoznak, amikor a nagy nyomorúság csúcspontjaként a világ sötétségbe való borulásában teljeseedik be.

32. vers az Úr visszajön az övéiért, az egyházért, a menyasszonyért.

A lényeg és a hangsúly most az Isten Lelkén van. Erről a Lélekről beszélt Jézus nem egyszer. Szükség néktek, hogy újjászülessetek Szent Szellemtől, különben nem láthatjátok meg az Isten Országát.

Láthatjuk, hogy a Jézustól nyert Szent Szellem által lesz kapcsolatunk Istennel. A Szent Szellem által ismerjük meg az Egy Igaz Élő Istent és az Ő igazságát. A Szent Szellem pecsétel el minket az örök életre. Azaz Isten a Szent Szellem által előlegezi meg számunkra az üdvösséget. A Szent Szellem teszi élővé bennünk a törvényt. Az általa bennünk véghezvitt bizonyossága által, teszünk vallást meggyőződéssel a Názáreti Jézus Krisztusról, mint megfeszítettéről, aki meghalt a kereszten, hogy magára vegye a bűneinket. Ha megvalljuk neki alázatosan és őszintén a bűneinket, Ő hű és igaz, hogy meg is bocsátja azokat. Erről, pedig a tőle kapott és bennünk lakozó Szent Szellem tesz bizonyosságot. De bizonyosságot tesz az Igazságról, hogy Isten kinyilatkoztatta magát Jézusban. Jézus, pedig megismertette velünk az addig Ismeretlen Egy Igaz Élő Istent a saját személyében, mint teremtető féltőn óvó, önzetlenül szerető Atyát. Jézusban lakik az Istenségnek egész teljessége testileg. Ezért akié a Fiú azé az Atya is.

Tehát az igazságot és az Egy Igaz Élő Istent, aki az örökkévaló Atya, csak az Ő tőle kapott Lelke által ismerhetjük meg!

Gondolj csak bele és emlékezz vissza a kereszténység kezdeti szakaszára, Keresztelő Jánostól egészen az Apostolok korai Egyház megalapításáig. János rengeteg embert keresztelt meg vízzel a bűnök bocsánatára. Később Jézus tanítványai is sokakat megkereszteltek.

Viszont ami most a legfontosabb és a leglényegesebb az, az, hogy ezek az emberek még nem voltak újjászületve Szent Szellemről, azaz nem történt meg a Szent Szellem keresztségük! Nem is történhetett, hiszen Jézus akkor még velük volt. Még nem történt meg a kereszthalála és feltámadása, azaz még nem dicsőített meg.

Ez a vízkeresztség viszont addigra sok helyre eljutott és ismerté vált. Az elterjedését elősegítette Jézus keresztre feszítése is, hiszen akkor sokan elhagyták Jeruzsálemet a Zsidóktól való félelem miatt. Továbbá a nagy ünnepek alkalmával nagyon sok idegen nemzetiségű ember is fellátogatott Jeruzsálembe a Zsidók Istenébe vetett hitük miatt. Ezek közül is nagyon sokan ismerték a bűnökért való vízkeresztséget, de sokkal többet nem igazán. A Szent Szellem általi újjászületésről és annak szükségességéről, pedig szinte semmit. A vízkeresztségről hallottak már, ismerték és gyakorolták is, de a Jézus általi, Jézustól nyerhető Szent Szellem keresztségről még nem. Mire az apostolok eljutottak más népekhez, hogy hirdessék az Evangéliumot, addigra több helyen is fellelhető volt az olyan kis kereszténynek mondható közösségek csoportja, ahol a vízkeresztséget már gyakorolták. Ők még nem voltak Szent Szellemről újjászületve, megkeresztelve, mégis hitték, hogy Jézus a megváltó. A későbbiekben ezek az emberek ezért nyerhették el a Szent Szellem keresztséget az Apostolok kézrátételei által. De ehhez, minden képen több információra volt szükségük Isten megváltási munkájáról, Jézus evangéliumáról.

Tehát a korai egyház kialakulásakor ezért volt lehetséges az Apostolok kezei általi Szent Szellem keresztség, vagy átadás.

Egyébként a Szent Szellemet csak Jézus által kaphatjuk meg, neki tett alázatos, őszinte bűnvallás útján. A kézrátételes Szent Szellem átadása, közvetítése egyáltalán nem Biblikus és soha nem is volt Istentől való tantétel. A későbbiekben, az egyház megerősödése és megnövekedésekor már nem is gyakorolták a kézrátételes Szent Szellem átadását, közvetítését. Ennek bátran utána nézhetsz!

Visszakanyarodva e fejezetünk fő kérdésére (kik csálnak meg kiket?), nagyon egyszerűen és röviden fogok válaszolni.

Megcsalattatásban részesülnek mindazok, akikben nem lakik Krisztus az Ő Szent Szelleme által, mert nem alázták meg magukat az Úr előtt, és nem vallották be neki bűneiket, hogy személyesen megbocsáthassa és elvehesse azokat. Megcsalattatásban azért, mert úgy járnak gyülekezetekbe, hogy Jézust még nem hívták be a szívükbe. Ezért nem is tudnak lelki törvényben sem élni. Saját önerőből akarnak megfelelni az írott törvény betűinek.

Tehát: Az ember saját magát csapja be és önmagát csalja meg, ha Jézus Krisztus nélkül a szívében akar keresztény lenni, illetve Istennek megfelelni! (Szükséges nektek újonnan születnetek!)

Ez, pedig nem általánosítható egy bizonyos keresztény közösségre. Sem a karizmatikusokra, sem a Protestánsokra, sem a Katolikusokra. Ezt egyénenként mindenkinek saját magára kell vonatkoztatnia. Mindenkinek, aki kereszténynek vallja magát, tudnia kell, és tisztában kell vele lennie, hogy Jézus benne lakik-e már, vagy sem? Megbékélt-e már az Élő Istennel Jézus által, vagy sem? Bizonyossága van-e önmagában az Úrtól a Szent Szellem által, vagy sem? Minden megcsalattatás gyökere és kezdete a Szent Szellem Igazságban való vezetésének a hiánya.

De most inkább olyan megcsalattatásról beszélünk, amikor valaki más csal meg másokat. Brown úrnál maradván és a többi „nagy” tanítónál, hitetésük abban rejlik, hogy a közösségi alkalmakon megtapasztalható lelki erőhatások megnyilvánulásait a Szent Szellemnek, Isten erejének tudják be. Elhitetik az emberekkel, hogy ez a tüzes Szent Szellem keresztség. Aztán meg azzal fenyegetik, és azzal akarják megfélemlíteni és sarokba szorítani, elhallgattatni a

„kritikusokat”, hogy ne szóljanak ez ellen a lélek ellen semmit, mert az megbocsáthatatlan bűn.

Isten Lelke az Igazság Lelke, a Józanság Lelke, a Bölcsesség Lelke, a Szeretet Lelke!

Az Isten Szent Szelleme tanít és magyarázza az Írásokat. Bátorít, vigasztal és elvezérel az Igazságra. Meggyőz bűnös mivoltodról. Erőt ad a megpróbáltatásokban és hosszútűrést, kitartást a szenvedések között. Megerősíti a hitet és a bizalmat Isten felé az emberben.

Akárhogy is nézzük, a Szent Szellemnek, ezen munkáit, nem tudja teljesíteni és véghez vinni a Hitető Lélek erejének érezhető, megtapasztalható megnyilvánulásai, melyek a következők:

Hanyatt esés – hamis nyelveken szólás – remegés, rázkódás – nevetőgörcs – sikongatás – energia túltengés „futással” – önuralom, önkontrol, a tudatos akarat elvesztése, kikapcsolása stb. és még folytathatnám a sort azokkal az élményhatásokkal, melyek nem az Isten Szent Szellemének a munkája. Egy idegen erőhatalom műveli mind ezeket az emberekben. A tévelygés ereje. Eme átélések készítetik az embereket az önerőből történő megtérésre, mert a hitetők elhitették velük, hogy ez a Szent Szellem ereje. Ezekben, pedig sehol nem leledzik az Isten józansága és bölcsessége. Azok az emberek, akikben nem él Krisztus az Ő Szent Lelke által, hanem csak a fent említett megtapasztalásokkal gazdagították magukat, azok mind megcsalattatásban vannak, és önmagukat csapják be.

Ismét mondom: Azokra nyilván nem vonatkozik, akikre ez nem igaz. Azok nem is bántódhatnak meg, és nem is sértődhetnek meg, de nem is veszik kritikusi ítélkezésnek az említetteket, akikben Jézus ott él, mert ők is ismerik az igazságot, hiszen ugyan az a Lélek van bennünk.

Az is meg van írva

Ebben a részben szemügyre vesszük Jézus megkísértését.

Jézus mielőtt megkezdte volna megváltói munkáját, negyven napot töltött a pusztában kísértetvén a Sátántól (Mát. 4; 1-11. Már. 1; 12-13. Luk. 4; 1-13.). Jézust Isteni hatalmánál fogva akarta megkísérteni a Sátán. Mind ketten tisztában voltak Jézus képességeivel, ezért a Sátán a csodákra apellálva földi szemeket kápráztató természet feletti dolgok véghezvitelére akarta rávenni Őt.

Ezt úgy akarta véghezvinni Jézusnál, hogy megkérdőjelezte az Ő Istenségét. Vagyis azzal tudja bizonyítani, hogy Ő Isten Fia, ha megcselekszi ezeket a csodadolgokat. – Ha Isten Fia vagy, akkor ezt meg azt cselekedd meg – mondogatta neki.

De ez még mind semmi, hiszen a lényeg abban rejlik, hogy a Sátán a Szent Írásra hivatkozva akarta véghez vinni a tervét.

Jelenlegi helyzetünkbe illesztve az eseményt, a Sátán Istenre és az Ő igéjére hivatkozva meg akarta csalni, be akarta csapni, félre akarta vezetni Jézust. Mind ezt azért, hogy ne érje el eredeti célját, amiért a földre született.

Jézus éhségét kihasználva először arra akarta rávenni Őt az ördög, hogy változtassa kenyérré a követ. De Jézus azt válaszolta: Meg van írva, hogy nem csak kenyérrel él az ember, hanem Isten minden Igéjével. Itt a hangsúly a „minden Igén” van.

Azután az ördög a templom tetejére vitte. Ott az Isten igéjére hivatkozva arra akarta rávenni Jézust, hogy vesse le magát, hiszen úgy sem lesz semmi baja. Ám Jézus az Isten igéjével válaszolt vissza: Viszont az is meg van írva: Ne kísértsd az Urat, a te Istenedet. Isten igéi egymással szembe kerültek. Manapság is ugyan ezt tapasztalhatjuk elég gyakran. Az emberek az Isten szent Szellemének vezetése nélkül akarják megválaszolni az írások magyarázatát. Noha mindegyik leíródott és igaz is, a Szent Szellem nélkül saját emberi magyarázatokkal, saját nézeteik szerint értelmezik azokat.

Majd az ördög elvitte Jézust egy magas hegy tetejére, ahol egy szempillantásban megmutatta neki az egész világ dicsőségét. Az ördög azt mondta neki, hogy mind ezt neki adja és uralkodhat rajtuk, ha neki szolgál, és őt imádja, mert neki adatott és annak adja, akinek csak akarja. A kísértés hatalmas és óriási volt, de Jézus az Atyának való engedelmességből elutasította a felajánlást azt mondván: Távozz tőlem Sátán; mert meg van írva: Az Urat, a te Istenedet imádd, és csak neki szolgálj. Akkor elhagyta Őt az ördög.

Ezzel a megcsalattatási formával és módszerrel találkozhatunk minden olyan keresztény vallásnál, ahol nem vesz lakozást Krisztus az emberekben. Isten igéire hivatkozva próbálják félrevezetni az embereket, hogy ne találják meg az igazságot. Ezért olyan tanításokat kreálnak a Szent Igékre hivatkozva, melyek elvesztik értelmüket és logikájukat abban a pillanatban, ahogy szembeállítják azokat más odavonatkozó igékkel. A balga szűz azt mondja: mert meg van írva. Az okos szűz erre azt válaszolja: viszont az is meg van írva. Ilyen ellentétekkel sokszor találkozunk napjainkban különböző keresztény egyházak tanításainak összevetésekor és a Bibliával való szembeállításakor.

A karizmatikustanításokat illetően sok ilyen igével találkozhatunk, amelyekkel tanításaiknak és a Hitető Lélek megnyilvánulásainak hitelességét akarják igazolni.

Többek között ilyen:

- A kézrátételes Szent Szellem keresztség
- A nyelveken szólás
- A hanyatt esés
- A remegés és rázkódás
- A szünni nem akaró nevetőgörcs
- Az egyetemes gyógyító Jézus tana
- Az anyagi bővelkedés tana
- A korai elragadtatás tana
- Az egyház dicsőséges földi befejezésének tana

És még sorolhatnám a különb eseményeket és tanításokat, de nem ez a célom. Akinek van világossága az Úrtól, az úgy is megtalálja az ellentmondásokat és az igaz utat.

A lényeg, hogy a hamis tanítás, hogyan lopózik be észrevétlenül az Isten egyházába. Hogyan vezeti félre a hinni akarókat, és hogyan nyit utat és enged teret az eljövendő Antikrisztusnak a hamis Lélek által. Hogyan visz be Isten egyházába a Biblia mellett egy második kijelentési forrást. A jelenések könyve nem véletlenül tesz említést Babilonról, a nagy paráznáról a 17; és a 18; részekben. Az elhatalmasodó karizmatikus ébredési hullám az ő szellemével behálózva és átítatva a Katolikus egyházat, a kereszténység a Babilonba vezető útra lép majd. A Hitető Lélek erejétől elbűvölve tévelyít majd el mindenkit, hogy az igazság hangja ne hallatszódjon többé. Se a vőlegénynek, se a menyasszonynak szava. A világosság nem fog fényleni többé egészen addig, míg el nem Jön Jézus az övéiért. Ez a kereszténységre váró jövőkép. De aki az Úrban van az nem fél, mert a Fiúság Lelke van ő benne nem, pedig a félelem Lelke, tudván azt, hogy mind ezeknek meg kell lenniük! Sőt boldog, mert az igazság szabaddá teszi őt.

Most hát kedves testvérem, jól gondold át a karizmatikustanításokat! Honnan erednek, mi ad nekik alapot és hol végződnek?

Csak segíteni akarok neked minden bántó szándék nélkül, hogy megtaláld Jézust személyesen, és kapcsolatod legyen Ő vele, ha ez eddig még nem történt meg.

Hívd segítségül az Urat, és Ő megtart téged!

Imádban szólj az Úr Jézushoz!

Szedd össze minden bátorságodat a hited megvallásához! Elevenítsd fel magadban az eltitkolt bűneidet, csak őszintén minden kertelés és magyarázkodás nélkül. Térdelj le az Úr elé és alázd meg magad előtte beismervén és megvallván azokat neki. Kérd, hogy bocsásson meg neked! Lelked szomjúsága mondassa veled neki, hogy szükséged van rá. Jöjjön be a szívedbe és az életedbe. Fogadd el Őt Uradnak – Istenednek – Személyes megváltódnak!

Ha őszinte leszel hozzá, Ő is hű marad hozzád és ígéretéhez! Megcselekszi benned a megújulást és bemerít az Ő Szent Szellemének szeretetteljes megbékélésének fürdőjébe!

Ha őszinte leszel hozzá, imádságod végére sem fogsz jutni, mikor Ő beléd költözik. Erről, pedig maga e Lélek ad majd bizonyosságot a te szívedbe és elmédbe! A szíved tiszta hangjára figyelj, és ne azt várd, hogy majd esetleg remegni fogsz, rángatózni, sikongatni vagy esetleg hanyatt esni és nyelveken beszélni, mert mind ezek nem lesznek. Hanem valami sokkal magasztosabb fog végbe menni benned, amit igazából nem is lehet teljesen és tökéletesen kifejezni emberi szóval. Nincs rá olyan megfelelő, amely visszaadhatná a Krisztus Szent Lelkébe való bemerítkezést. Az Isten általi megvilágosodásra és az igazság megismerésére nincs megfelelő szó. Ha csak nem a Szeretet és Békesség!

Így fejezem be könyvemet és így is búcsúzom el tőled testvérem:

– Áldás – Békesség – Szeretet!